

அப்சலவாணர் கௌரிதாசனின்

செய் பாடல்

வெளியீடு:

பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களம்
கிழக்கு மாகாணம்

என் பாடல்

(கவிதைகள்)

- அம். கௌரிதாசனின் -

வெளியீடு
பண்பாட்டலுவர்கள் திணைக்களம்
கிழக்கு மாகாணம்

நூல் விபரம்

நூல்	:- என்பாடல்
ஆசிரியர்	:- அம்.கௌரிதாசன்
பதிப்பு	:- முதற்பதிப்பு, 2015
அட்டை	:- அம்.கௌரிதாசன்
ISBN No	:- 978-955-4628-21-2
வெளியீடு	:- பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களம், கிழக்குமாகாணம்
அச்சிட்டோர்	:- சண்பிரிண்டர்ஸ். 224, மத்தியவீதி, திருமலை

ஆசியுரை

வாசிப்பதனால் மனிதன் பூரணமடைகின்றான் என்பது எவ்வளவு தூரம் உண்மையோ அதன்வழி வாசிப்புப் பழக்கமும், அதற்கான தேடலும் மனிதனைப் படம் போட்டெடுக்கும் அம்சங்களாகும். எனவே எதிர்காலச்சந்ததியினரின் வாசிப்புப் பழக்கத்தை ஊக்குவிக்கவும், ஆக்கங்களை கையெழுத்துப் பிரதிகளாகவே எழுதி வைத்திருக்கும் எழுத்தாளர்களின் கையெழுத்துப் பிரதிகளை நூல்வடிவாக்கி வெளியிடவும் பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களம் தனது வருடாந்த மாகாண விசேட அபிவிருத்தி நன்கொடை நிதியில் இருந்து நிதியை ஒதுக்கி வருகிறது. அத்திட்டத்தின் இலக்காக இந்த வருடமும் தெரிவுசெய்யப்பட்ட ஒன்பது நூல்கள் வெளிவருவது மிகவும் ஆரோக்கியமான ஒரு செயற்பாடாகும்.

படைப்பியல் உலகில் எழுத்தாளர்களின் பங்கு மிகவும் முக்கியமானது. தனது சூழலையும், உலகத்தையும் தன் நுண்ணறிவுகொண்டு பார்க்கும் அவர்கள் தமது உள்ளத்தில் தோன்றும் உணர்வுகளை எழுத்தாக்கி உலகுக்கு அளிக்கின்றனர். எனவே இறைவன்போல் சிருஷ்டித்துவம் மிக்கவர்கள் எழுத்தாளர்கள். எனவே அவர்கள் படைப்புக்களும் போற்றுதற்குரியது. அந்த வகையில் எமது கல்வி அமைச்சின் பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களமானது கடந்த வருடத்தில் இருந்து கிழக்கு மாகாண எழுத்தாளர்களின் கையெழுத்துப் பிரதிகளை தெரிவுசெய்து நூல்வடிவாக அச்சேற்றி வெளியீடு செய்யும் முயற்சியில் ஈடுபட்டு வருகின்றது.

இந்த வருடமும் (2015) எழுத்தாளர்களால் அனுப்பி வைக்கப்பட்ட கையெழுத்துப் பிரதிகள் ஒன்பது தெரிவு செய்யப்பட்டு (சிறுகதை, நாவல், கவிதை, திறனாய்வு விமர்சனம், சிறுவர் பாடல்) அப்படைப்புக்கள் நூல்வடிவில் வெளியீடு செய்யப்படுகின்றன.

இவ்வாறான செயற்பாடுகளின் மூலம் எமது சமூகத்தில் அறிவியல் வளர்ச்சியும், படைப்பாக்கத்திறனும் மேன்மையடையும். இளம் தலைமுறையினருக்கான ஒரு வழிகாட்டலையும், உந்துச்சக்தியையும் இவை அளிக்கும். தொடர்ந்து எழுதுவோரை ஊக்கப்படுத்தும் இச் செயற்பாடு தொடர்ந்தும் முன்னெடுக்கப்பட வேண்டும். அதன் மூலம் சிறந்த நூல்கள் வெளிவர வேண்டும்.

இச் செயற்திட்டத்தை மேற்கொண்ட பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களப் பணிப்பாளருக்கும், கையெழுத்துப் பிரதிகளை அனுப்பி வைத்த எழுத்தாளர்களுக்கும் இவற்றை அச்சேற்றி அழகான நூலாக வெளிவர உதவிய பதிப்பகத்தாருக்கும் மற்றும் இத்திட்டத்திற்கு உதவிய அனைவருக்கும் எனது மனமார்ந்த நன்றியையும், நல்லாசிகளையும் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

திரு.சி.தண்டாயுதபாணி

கல்வி, தகவல்தொழில்நுட்பக்கல்வி, முன்பள்ளிக்கல்வி, விளையாட்டு, பண்பாட்டலுவல்கள், இளைஞர் விவகாரம், புனர்வாழ்வு மற்றும் மீள்குடியேற்ற அமைச்சு, கிழக்கு மாகாணம்

வாழ்த்துரை

கிழக்கு மாகாண பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களத்தினால் கடந்த வருடம் முதல் செயற்படுத்தப்பட்டு வரும் கிழக்கு மாகாண எழுத்தாளர்களின் கையெழுத்துப்பிரதிகளை அச்சிட்டு நூல் வடிவில் வெளியிடும் நிகழ்வானது தொடர்ந்து 2015 ஆம் ஆண்டும் தனது பணியை செவ்வனே ஆற்றிவருகின்றது.

கிழக்குமாகாணத்தில் வசிக்கும் எழுத்தாளர்களினால் எழுதப்பட்ட கையெழுத்துப் பிரதிகள் அச்ச வாகனம் ஏறாமல் இருப்பதை அறிந்து அந்த எழுத்தாளர்களின் ஆதங்கத்தைப் போக்கும் முகமாக அவர்களின் கையெழுத்துப்பிரதிகளை நூலருவாக்கி வெளியிடப்படும் நிகழ்வு உண்மையில் எமது கிழக்கு மாகாண எழுத்தாளர்களை ஊக்குவிக்கும் ஒரு அம்சமாகும்.

இன்றைய இயந்திர உலகில் எழுத்துத்துறையானது மறக்கப்பட்டு வருவதுள் வாசிப்புப்பழக்கமும் எம்மை விட்டு வெகுவாகக் குறைந்து செல்வதை அவதானிக்கலாம். எனவே எதிர்காலச்சந்ததியினரின் வாசிப்புப் பழக்கத்தை ஊக்குவிக்கவும், ஆக்கங்களை கையெழுத்துப் பிரதிகளாகவே எழுதி வைத்திருக்கும் எழுத்தாளர்களின் கையெழுத்துப் பிரதிகளை நூல்வடிவாகக் வெளியிடவும் பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களம் தனது வருடாந்த மாகாண விசேட அறிவிருத்தி நன்கொடை நிதியில் இருந்து நிதியை ஒதுக்கி வருகிறது.

அதன் அடிப்படையில் இந்தவருடம் எமது பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களத்தினால் தெரிவு செய்யப்பட்ட ஒன்பது கையெழுத்துப் பிரதிகள் தெரிவு செய்யப்பட்டு ஒன்பது நூல்களாக வெளிவருகின்றன. இவ்வாறு வெளியீடு செய்யப்படும் நூல்கள் எமது கலாசார வேலைத்திட்டத்தின் ஒரு முக்கிய அம்சமாகும். இவை எழுத்துத்துறையை ஊக்கப்படுத்துவதுடன் எதிர்கால இளம் தலைமுறையினருக்கும் ஒரு உந்து சக்தியாக இருக்கும் என்பது திண்ணம்.

இந்தவருடம் தமது கையெழுத்துப்பிரதிகளை நூலாக வெளியிடுவதற்கு எமது திணைக்களத்திற்கு அனுப்பிவைத்த நூலாசிரியர்களுக்கும் அவற்றை அழகாக அச்சேற்றி வெளியீடு செய்ய உதவிய அனைவருக்கும் எனது மனமார்ந்த நன்றியினையும், வாழ்த்தினையும் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

திருமதி. சிவப்பிரியா வில்வரெத்தினம்

மாகாணப் பணிப்பாளர்

பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களம்

கிழக்கு மாகாணம்

பதிப்புரை

கிழக்கு மாகாண பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களம் வழமைபோல் இந்த வருடமும்(2015) பல்வேறு கையெழுத்துப் பிரதிகளை நூல்வடிவில் வெளியிடும் நோக்கில் பத்திரிகை விளம்பரம் மூலம் கோரியிருந்தது. எமது கோரிக்கைக்கு அமைவாக சிறுகதை, கவிதை, நாவல், திறனாய்வு, சிறுவர் பாடல் என பல்வகைப் படைப்புக்கள் கையெழுத்துப் பிரதிகளாக எமக்கு கிடைக்கப் பெற்றன.

அவற்றை திறன்மிக்க தெரிவாளர்களுக்கு வழங்கி அவர்களினால் சிபார்க செய்யப்பட்ட கையெழுத்துப் பிரதிகளை நூலருவாக்கியுள்ளோம். அந்த வகையில் ஒன்பது நூல்கள் எமது பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களத்தினால் வெளியீடு செய்யப்படுவதையிட்டு நான் புளகாங்கிதம் அடைகின்றேன். அதற்கான காரணம் ஒவ்வொரு எழுத்தாளரும் தமது படைப்புக்களை நூலருவாக்குவது ஒரு பிரசவமாகக்கொள்ளப் படுகின்றது. அதனால் அவர்கள்படும் வேதனையும், துன்பமும் சொல்லிலடங்காது. அவர்கள் படைப்புக்கள் நூலாக வெளிவரும் போதே அவர்கள் பட்ட துன்பங்கள் எல்லாம் பின்னர் மகிழ்ச்சியாக மாறுகின்றது.

அந்த வகையில் இத்தகு முயற்சிக்கு ஆக்கமும், ஊக்கமும் தந்த கிழக்கு மாகாண கௌரவ கல்வி அமைச்சர் அவர்களுக்கும், கல்வி அமைச்சின் செயலாளர் அவர்களுக்கும் பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களப் பணியாளர் அவர்களுக்கும் மற்றும் எழுத்தாளர்கள், கலாசார உத்தியோகத்தர்கள், அழகாக அச்சிட்ட பதிப்பகத்தாருக்கும் எனது மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

க. அன்பழகன்

கலாசார உத்தியோகத்தர்

பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களம்

கிழக்கு மாகாணம்

மு(எ)ன்னுரை

முப்பது ஆண்டுகளின் முன்னர் முளைத்த எண்ணப்பயிர் வளர்ந்து என்பாடல் என்ற மகுடத்தில் அறுவடைக்கு தயாராகிறது.

அட்டைப்படம் மட்டும் நிறைவுறா நிலையிலே தொகுத்து வைத்திருந்த ஏராளமான கவிதைகளை கடந்த 1990ம் ஆண்டு நடுப்பகுதியில் நாட்டில் ஏற்பட்ட அமைதி குலைந்த அசாதாரண நிலையில் இழக்க நேர்ந்தது. அந்தச் சோகத்திரை நெஞ்சை விட்டு இன்னும் விலகாமலேயே இருக்கிறது.

எனது வித்துவத்தை வெளிக்காட்டும் வீறார்ந்த கவிதைகளைத் தேர்ந்து திகதி, மாதம், ஆண்டுகளோடு அவை வெளிவந்த பத்திரிகைகளென்றும் சஞ்சிகைகளென்றும் நேரத்தியாகவே தொகுத்திருந்தேன். இருப்பினும் அதனை இக்கட்டான இடப்பெயர்வின் போது பத்திரப்படுத்த முடியாது போனதே பேரிழப்பாகும்.

காலங்கடந்து இக் கவிதைகளைத் தாங்கி வருகிறது என்பாடல். இத்தொகுதியில் இடம்பெற்றுள்ள முதலாவது கவிதை என்பாடல் என்பதாகும். இது 1983ம் ஆண்டு கொழும்பு தமிழ்ச்சங்கம் வெளியிட்ட ஓலையில் பிரசுரமானது. இது தவிர இங்கு இடம் பிடித்த அனைத்துக்கவிதைகளும் தேசிய நாளிதழ்கள், சஞ்சிகைகளில் அவ்வப்போது பிரசுரமானவைகள் தான்.

மனித வாழ்வில் காதலும் காமமும் பின்னிப்பிணைந்தது. இது தவிர்க்க முடியாதென்பதை ஏற்றுக்கொண்டவனாக இருந்து காதற்கலைவையைக் கம்பரசம் கலந்து தர முயன்றிருக்கிறேன். காதல் அல்லாத சமூக சீர்திருத்த வெளிப்பாடுகளையும் விளித்திருக்கிறேன். இயற்கை, காதல், சமூகம், ஆத்மீகம், அரசியல் பின்னணிகளோடு பின்னப்பட்ட கவிதைகளானாலும் எனது அனுபவங்களும் தரிசனங்களுமே கருப்பொருளாக மிகைத்துள்ளது. பிறிதொருவர் பெற்ற படிப்பிணையைக் கூட எனதாக்கி எழுதியிருக்கிறேன்.

இவற்றில் கற்பனைக்கு கணிசமான இடத்தையே வழங்கியிருக்கிறேன், என்பது மட்டும் உண்மை.

நிலையில்லா உலகவாழ்வில் கொஞ்சக்காலம் இலக்கியத்தோடு நான் வாழ்ந்ததற்கான ஒருசிறிய அடையாளத்தை என்பாடல் மூலம் எட்ட முயன்றிருக்கின்றேன் என்றாலும் பொருத்தமே. மேலும் ஆசியுரையினை வழங்கிய என்றும் எனது மதிப்பிற்குரிய குரு கவிஞரேறு தாமரைத்தீவான் அவர்களுக்கும், பாராட்டு உரையினை வழங்கிய கவிஞர் ஷெல்லிதாசன் (செம்மாதுளன்) அவர்களுக்கும், வாழ்த்துரை வழங்கிய என்னைய நண்பன் கலாபூஷணம் ஏ.எம்.எம். அலி அவர்களுக்கும், பின் அட்டையில் என்னைப் பதிவு செய்த நண்பரும், கவிஞருமான எஸ். ஞானராசா அவர்களுக்கும், மற்றும் கிழக்கு மாகாண பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களப் பணிப்பாளர், கலாசார உத்தியோகத்தர்கள் அனைவருக்கும் எனது மனப்பூர்வமான நன்றியினைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

எனது கவிதை நூலைப் பன்முறை படித்து குறை நிறைகளைத் திரிகரணகத்தியோடு தெரிவிக்குமாறும் எனது வாசகர்களையும் வேண்டி நிற்கின்றேன். அவை எனது எதிர்கால இலக்கியப் பயணத்திற்கும், என் எழுத்துக்களுக்கும் வழிகாட்டி நெறிப்படுத்தி உரமுட்டிச்செல்லும்.

அன்புடன்
அம். கௌரிதாசன்
ஆலங்கேணி கிழக்கு
15.05.2015

வாழ்த்துரை

மொழிப்படச் சுருளில் முருகவிழ்த்து வந்தபா

போற்றிடு விதமாய்ப் பாக்கள்
புனைந்திடும் கௌரிதாசன்
ஆற்றிய தமிழ்த்தொண்டிற்கு
அழகிய அடையா ளத்தைக்
காட்டிய கவிஞ னானான்!
கலைமகள் கடாட்சம் பெற்று
ஈட்டிய புலமைக்கிந்த
இனியநூற் சான்று சொல்லும்!

புவனது படைப்பில் இந்தப்
புவியழ கெய்தல் கண்டோம்!
இவனது படைப்பில் பாவின்
எழில் நலச் சிறப்பைக் காண்போம்!
சுவனமே கவிதை என்னச்
சொக்கிடும் கவிஞ னான
இவனது பாத்திரட்டு
இழுக்குமே இதயம் தொட்டு!

தத்துவ முண்டு! காதற்
தனிச்சுவைச் செப்ப முண்டு!
வித்துவ முண்டு, நூலில்
விரித்த பல் பொருளுமுண்டு!
அத்தனை பாவின் கண்ணும்
அழகியல் அணிவ குக்கும்
பக்குவ முண்டு! பாடிப்
பார்க்கையில் அவை கற்கண்டு!"

ஒவ்வொரு பாவும் வாழ்வை
ஊடறுத் தோடிச் செல்லும்
அவ்வரும் பாக்க ளுடே
அனுபவ முத்தி ரையைச்

செவ்வனே பதித்து வைத்த
செம்மொழிக் கவிஞன் அன்னோன்
ஒவ்வொரு கவிதை மூலம்
உலகியற் பாடஞ் சொன்னான்!

செப்புதற் கினிய வண்ணஞ்
செப்பமாய் எதுகை, மோனை
அற்புதம் அனைத்துப் பாவும்
அமைதியாய்ப் போடுந் தாளம்!
எப்பதம் எவ்விடத்தில்
இருந்திடல் வேண்டும் என்றே
நற்பதம் சீர், த ளைகள்
நலமுறத் தேர்ந்த மைத்தான்!

பொன்பொருள் காசு அற்றுப்
போயினும் புலவன் அன்னோன்
என்பொருள் கவிதை என்றான்
“என்பாடல்” எனும் தொகுப்பே
பொன்பொருள் அதற்கும் மேலாய்
போற்றினேன் போது மென்றான்
“தன் பொருள் கவிதை தந்த
தமிழ்மொழி தானே” என்றான்!

பாடல் பலவும் பாவலன் கௌரியின்
பட்டறி வனுபவம் காட்டுவது
காணற் குரியது கவலையும் களிப்பும்
காமமும் காதலும் கலந்தது.
பாடல் புனைந்த பாவலனின் பாய்
படிக னூடாய் அவனையே
தேடல் செய்தால் தினமும் அவன்கலை
தேர்ந்த ஞானியாய்த் தெரிகின்றான்!

ஒளிப்படக் கருவியை உயரிய கவிதை
ஒக்கும் உள்ளம் உவக்கும்
எழிற்படக் காட்சியை நயனத் திரையில்
எழுதிக் காட்டும் இவனது,

மொழிப்படச் சுருளில் முருகவிழ்த்துவரும்
கவிதை அழகின் மாட்சி
வெளிப்படச் செப்பும் விதங்களில் பதங்களில்
வீற்றிருந் தின்பம் ஊட்டுது காண்

காதற் கவிதைக் “கண்ணல்” என்றொரு
கவிஞர் இருந்தார், இறந்தபின்
காதற் கம்பல வாணன் “கௌரி
தாசன்” வருகை தந்தனன்!

எடுத்துக்காட்டாய் எடுத்துக் காட்ட
அடுத்த டுத்த அழகிய பாவடி!
அத்தனை அடிகளும் அவனது அனுபவ
முத்திரை குத்திய முற்றிய பாவரி!
எழிலொளி வீசி இலங்கிடும் தமிழுக்கு
அணிகல னாகும் இவன்கவி ஆரம்!

வற்றாத் தேன் ஊற்று! வளமான சொன்னயங்கள்
முற்றாக அத்தமிழை மோகித்தே - பற்றாளன்
ஆனவனும் நீதான்! அணைத்தின்பங்காணுகின்ற
ஆனவனும் நீதான் அடா!

கலாபூஷணம் ஏ.எம்.எம்.அலி
அடப்பனார்வயல்
கிண்ணியா - 05

ஆசியுரை

களிதருக!

1. 'என் பாடல்!' யார் பாடல்?
எம் கவுரி யின் தாசன்
தன் பாடல்! ஒரு நூறு
தமிழ்ப்பாடல் - பல பாடல்!
முன் பாடல் பல யாத்து
முடித்த 'கவிமணி' யின்
பொன் பாடல்! கேணிமகன்
பொருட்பாடல் - திருப்பாடல்!
2. 'காத்திரு'ந்து 'முடிவு' வரை
கற்று மறக்காத படி
பார்த்திருக்க வேண்டிய நற்
பாடல் களாய்ப் பலபேரை
ஆர்த்தெழவும், கோல் பிடித்து
ஆட்டிப் படைத்திடவும்,
நாத்திருத்த மாக்கிடவும்
நலஞ் செய்யும் 'என்பாடல்'!
3. இதழ் களிலே வந்தும், பேர்
இன்ப 'மது' தந்தும், வாய்
இதழ்களிலே வரவிருக்கும்
'என்பாடல்' மரபினிலே
விதவித மாய் வருவதனால்
விருப்போடு பார்ப்பதுடன்
முதலும் கடைசியுமாய்
முடிக்காதும் வைப்பாரோ!
4. நூறென்ன - ஆயிரமாய்
நுவலட்டும் நம் கௌரி!
ஏறென்ன? நடை காட்டி
இயங்கட்டும் எதிர்நாளும்!
பேறென்ன 'என்பாடல்'
பெருகட்டும் எம் 'பா' வாய்!
வேறென்ன? என் ஆசி!
வேளிவருக! களிதருக!

கவிஞரேறு

'தாமரைத்தீவான்'

பாராட்டுரை

இந்தக் கவிமணியை
நான் அறிந்து கொண்டதோ
இருபது ஆண்டுகளோ
அதற்கும் முந்தி!

அந்த ஆலங்கேணியூரில்
ஓர் - தமிழ்
அரசவைக் கவிஞனுக்குள்ள
அந்தஸ்த்து
இவனுக்கு அன்றைக்கே
வாய்த்திருந்ததை அறிந்தேன்,
ஆச்சரியப்பட்டேன்,
அகமகிழ்ந்தேன்!

பேசினால் இவன்
ஆசையுடன் கேட்க
அகமெல்லாம் களிகூடும்
ஓசைமிகு இன்கவியே
ஓடிவந்து உறவாடும்!

இம்மென்றால்
ஆயிரமல்ல
எண்ணிக்கையில்லாக் கவிகள்
இவனுக்கு அத்துப்படி
இவனின் இஷ்டப்படி

ஆசுகவி - இவன்
தமிழுலகம் பேசுகவி!
மரபு, ஓசையொடு சந்தத்தால்
உள்ளங்களில்
உ(நி)றைந்த கவி!
வாலைக்குமரிகளுக்கோ

இவனது,
வஞ்சகமில்லா வார்ப்புகளில்
இனியில்லையென்ற
இணையில்லா ஒரு வாஞ்சை!

தமது!
அங்க வனப்புகளை
அங்குலமாய் அளவெடுத்து
அழகாம் தமிழினிலே
அச்சொட்டாய் உவமைசொல்லி
பஞ்சமில்லாப் பலகவிகள்
பரிமாறுகின்றனவாம்
தேன்கவை சொட்டச் சொட்ட...

இவன்,
“கம்பனை வென்ற கவிவாணன்
காமனை வென்ற கவி பாணன்”

இவன் கவிகளிலே,
மலரிருக்கும்
மணமிருக்கும்
மதுவிருக்கும்
மயக்குமொழி மங்கையரும்
இருப்பர்!

இன்னுமின்னும்
மனித நேய மகிமைகளும்
மன அவல ஓலங்களும்
விடியலுக்காய் பாடும்
வேணவா வேகங்களும்
விரவியே செறிந்திருக்கும்!

கவிமணியே! கௌரிதாசா நீ,
வசந்தக் குயிலாகி
இசைந்து பாடும் உன் பாடல்கள்
நாளை - அடிமைத்தன விலங்கொடிக்க
அகிலத்தைப் புரட்டியொரு
புது உலகைப்படைத்தற்காய்
புதுவழியே நகரட்டும்.

‘வாழ்க உன் தமிழ்ப்பணி
வளர்க உன் கவிப்பணி’ என்று உளமாரப் பாராட்டுகிறேன்.

அன்புடன்
கவிஞர். ஷெல்லிதாசன்,
11/6, சென்யூட்டேலன், பாலையூற்று,
திருக்கோணமலை

என் பாடல்

1. என் கவிதை அத்தனையும் தத்துவம்! - வரும்
இளைய தலை முறையினர்க்கோர் பொக்கிஷம்!
அன்புவழி எனும் வாழ்க்கைச் சித்திரம்! - பூவில்
அம்மணமாய்த் திரிவோர்க்கு வஸ்திரம்!
2. அளிக்குமது நல்லவர்க்கு கௌரவம்! - வாழ்வில்
அல்லலுறும் மாந்தருக்கு ஓடாதம்!
ஒளியூட்டி இருளோட்டும் சந்திரன்! - பாடல்
ஒவ்வொன்றும் உலகுய்யும் மந்திரம்!
3. வாழ்க்கையதன் வழிசொல்லும் வித்துவம்! - எனது
வரலாற்றின் கதை கூறும் புத்தகம்!
சூழ்க நலம், என்பாட்டின் ஆசைகள்! - இ.து
சுயநலத்தார் அறியாத பாசைகள்!
4. அடிமைவிலங் குடைக்கின்ற சுத்தியல்! - காணும்
அவலத்தை ஓட்டுகின்ற பெரும்புயல்!
மிடிமையுறு மானிடர்க்கு நெம்புகோல்! - மேலும்
மேலாகச் சொல்வதெனில் அம்புபோல்!
5. சட்டத்தை மதிக்குமென்றன் பாடல்கள்! - யாவும்
சமதர்மச் சிந்தனையின் தேடல்கள்!
கொட்டுமழை - அருவியென ஓடிடும்! - என்றும்
குறைவில்லா யாப்பணிகள் குடிடும்!
6. இறையச்சம் தனைநாளும் பேணிடும்! - பால்
இயல்கூற சிறிதளவு நாணிடும்!
குறைவில்லா இல்வாழ்க்கைப் பெட்டகம்! - சுமை
கொண்டேகிக் கரைசேர்க்கும் ஓட்டகம்!
7. காசுக்குக் கரையாத இரும்பது! - நல்ல
கலையுள்ளத் தோருண்ணும் கரும்பது!
மாகபடி யாதசுடர் நெருப்பது! - எனை
மதிக்கின்ற மனிதர்களின் விருப்பிது!

ஓலை - 1983

அன்னை!

கருவறை தனிலே மாதம் பத்து
காத்து வளர்த்தவள் அன்னை - ஒரு
வருமதி பார்த்து, சேவைகள் தன்னை
வழங்கா திருப்பவள் அன்னை!

உதிரம் தனையே பாலாய் நாளும்
ஊட்டி வளர்ப்பவள் அன்னை! - தன்
சதிரம் தனையும் சாறாய்ப்பிழிந்து
சேவை வளர்ப்பவள் அன்னை!

சுமையாய் எதையும் எண்ணா நெறியாள்
சுயநலம் அறியாள் அன்னை! - தினம்
இமைகள் மூடா வகையில் விழித்து
இருந்து வளர்ப்பவள் அன்னை!

காலில் எறும்பு கடித்தாற் கூட
கண்டு துடிப்பவள் அன்னை!- முள்
வேலி போலும் காவல் புரிந்து
விரும்பி வளர்ப்பவள் அன்னை!

மழலை மொழிகள் கேட்டுத் தினமும்
மகிழ்வு கொள்பவள் அன்னை! - உடல்
அழகு படுத்தி ஆடை உடுத்தி
அழகை ரசிப்பவள் அன்னை!

கல்வி புகட்டித் திறமைகள் கண்டு
களிக்கும் தாய்மை அன்னை!- எமை
அல்லும் பகலும் அன்பாய் அணைத்து
ஆனந் திப்பவள் அன்னை!

வீரகேசரி 2004

காத்திருப்புக்கள்

பங்கீட்டுப்பொருள் கொள்ள வரிசை தன்னில்
பலநோக்குக் கடையினிலே காத்திருப்பு!
சங்கடங்கள் இல்லாத பயணம் செல்லச்
சாலையிலே “பஸ்” சுக்காய் காத்திருப்பு!

தேர்வெழுதிப் பெறுபேற்றைக் காண்பதற்கு
தேர்வாளன் சிலதிங்கள் காத்திருப்பு!
சீர்வரிசை சேர்த்தபின்பே வதுவையென்று
செல்வியவள் பல ஆண்டு காத்திருப்பு!

வங்கியிலே போட்டபணம் இலட்சமாகி
வட்டியுடன் வரும் வரையில் காத்திருப்பு!
பங்குகொண்ட சீட்டிலே கடைசிச்சீட்டு
பத்திரமாய் கைக்குவரக் காத்திருப்பு!

தொலைத்தொடர்பு நிலையத்தில் அழைப்புக்காக
தொலைந்துவிட மணித்துளிகள் காத்திருப்பு!
விலையேறும் பொருட்களெனப் பதுக்கிவைத்த
வியாபாரி பொறுமையுடன் காத்திருப்பு!

வெளிநாட்டு முகவரிடம் பணம் செலுத்தி
“விசா - ரிக்கற்” வருமட்டும் காத்திருப்பு!
கலியாணம் செய்துகரு வுற்ற மாது
கவின்மழலை தனைப் பெறவே காத்திருப்பு!

அவசரமாய் கழியலறை செல்லவந்தோன்
அடுத்தவனின் வருகைக்காய் காத்திருப்பு!
தவம் செய்யும் முனிவனுமோ வெற்றிகொள்ளும்
தவப்பேறு எய்தும் வரை காத்திருப்பு!

நிமலனிடம் பழிபோட்ட பக்தன்தானும்
நேர்த்தியது சித்தி பெறக் காத்திருப்பு!
கமலமலர் மொட்டவிழும் தருணம் பார்த்து
கதிரவனின் வரவுக்காய் காத்திருப்பு!

அருங்கழனி தனிலுழைத்த உழவனந்த
அறுவடையாம் பொழுதுவரை காத்திருப்பு!
குருவிடத்தே ஆசிபெற சீடனென்பான்
கூடிவரும் பொழுதுவரை காத்திருப்பு!

இரவலர்கள் செல்வந்தர் இல்லம்நாடி
ஈய்கின்ற பிச்சைக்காய் காத்திருப்பு!
குறிபார்த்து ஒருகாலில் தவமிருக்கும்
கொக்கு மீன் வரும் வரையில் காத்திருப்பு!

காதல் வசப்பட்டவர்கள் கண்பேசக்
காலிமுகக் கடற்கரையில் காத்திருப்பு!
சாதனைகள் படைக்கின்ற அனைவருந்தான்
சந்தர்ப்பம் வரும் வரையில் காத்திருப்பு!

மாங்கல்யம் சூடுகின்ற மங்கை, ஐயர்
மந்திரங்கள் ஓதும் வரை காத்திருப்பு!
பாங்கியுடன் படம்பார்க்கச் சென்றபாவை
படம் தொடங்கும் வரையிலுமே காத்திருப்பு!

சிறைக்கூடம் சென்றகைதி வெளியே மீண்டும்
செல்லுகின்ற தவணைவரை காத்திருப்பு!
உறைவிடங்கள் தனைவிட்டு அகதியானோர்
ஊர்திரும்பும் நாள் பார்த்துக் காத்திருப்பு!

சுடர்ஒளி - 2009

வாழ்த்தொலி செய் 'தைப்பாவாய்'!

நிரந்தரமாய் அல்ல லுடன்
நிர்க்கதியாய் வாழ் பவர்கள்
கரங்கட்டி அடிமை யராய்
கண்கலங்கி வாழ் நிலையைத்
துரத்துகின்ற வடி வேற்றுத்
துயரோட்டி களி கூட்டிப்
பிரச்சினைக் கோர் தீர் வளித்துப்
பிணிதீர்ப்பாய் "தைப்பாவாய்"!

நாட்டில் நித்தமும் தான்
நரபலிகள் நடக் கின்ற
காட்சிகளைக் கண்டு கண்டு
கலங்கும் உளங்களினை
மாட்சிமைகள் பெற வைத்து
மாநிலத்தில் கோடாத
ஆட்சி செய்து அன்புடன் நீ
அரவணைப்பாய் "தைப்பாவாய்"!

கதிரறுத்துப் புதிர் எடுக்க
கழனிக்குப் போன வனை
விதித்தவன் கட்டளையா?
விண்ணுலகம் போக்கியது?
கதியின்றி அவன் துணைவி
கண்கலங்கி ஓலம் இடும்
துயர் நிலையை நீ மாற்றித்
துணைசெய்வாய் "தைப்பாவாய்"!

எல்லோரும் தினம் எல்லாம்
ஏற்கின்ற நிலை காட்டி
பொல்லாத சாதி யெனும்
பூசலெல்லாம் தான் ஓட்டி

நல்லோர் தரும் சேவையினை
நானிலமே கண்டு உவகை
கொள்ளும் ஒரு காலத்தை
கொணராயோ “தைப்பாவாய்”!

மாலையிலே பல வண்ண
மலர்களெல்லாம் சேருதல் போல்
சோலையெனும் வையமதில்
சொல்லுகின்ற பகைத்தீச்சு
வாலை விட்டு எரிகின்ற
வடிவில்லா நிலை மாற்றும்
வேலையை நீ நிறைவு செய்ய
விரைந்திடுவாய் “தைப்பாவாய்”!

வெள்ளத்தின் அனர்த்தத் தால்
விலைமிக்க பொருட்களுடன்
இல்லமுடன் பல் உயிரை
இழந்து துயர் அடைந்தவர்கள்
அல்லலெலாம் தான் தொலைந்து
அவர் வாழ்ந்த இடங்களிலே
நல்ல படி வாழ்வ மைக்க
நலம் சேர்ப்பாய் ‘தைப்பாவாய்’!

வீரகேசரி, 2004

எது வாழ்க்கை?

ஒருத்தியினைக் காதலித்து ஊரறியக் கைப்பிடித்து
ஒயிலாக வாழ்வது தான் வாழ்க்கை - தெருச்
சொறிநாய்போல் பலதோடும் சோடிகட்டிக் கலப்பதிலே
சோபிக்க மாட்டாதே வாழ்க்கை!

இனமில்லை மதமில்லை இதயங்கள் இணைவதிலே
இனித்திடுமே சம்சார வாழ்க்கை! - திரு
மணமென்ற சோலைக்குள் மனமொன்றிப் புகுந்திட்டால்
மகிழ்வென்றும் குன்றாதே வாழ்க்கை!

கண்ணென்னும் கணைவீசி, காதலுடன் மொழிபேசி
காரிகையை ஈர்ப்பதுதான் வாழ்க்கை! - தூய
பெண்ணவளை ஏமாற்றி, பிறிதெருத்தி கழுத்தினிலே
தாலியிடும் செயலதுவா வாழ்க்கை?

வயதென்ன? வரம் பென்ன? வஞ்சியுடல் தோதென்றால்
வாஞ்சையுடன் வரிப்பதுதான் வாழ்க்கை! - தன்
அயல் கூறும் கதைகேட்டு அன்புகொண்ட மங்கையினை
அழவைத்துப் பார்ப்பதுவா வாழ்க்கை?

நாணித்தன் தலை சாய்த்து நளிளங்கள் காட்டுகின்ற
நாயகிகை, பற்றுவதே வாழ்க்கை! - வீடு
காணி, நிலம் - தங்கதகை - கைரொக்கம் எதிர்பார்த்து
கைப்பிடிக்க விரும்புவதா வாழ்க்கை?

ஓய்வதரு ஊதியமும், உடலழகும் கொண்டவனை
உன் துணைவி ஆக்குவதா வாழ்க்கை? - திங்கள்
பாய்விரித்து தாய்மையது காணுமுன்னர் கப்பலிலே
பறப்பதுவா நீ காணும் வாழ்க்கை?

ஆசையுடன் உன்றனையே அரவணைக்க வந்தவளை
அரபுமண் அனுப்புவதா வாழ்க்கை? - வரும்
காசை நீ புகை, சூதில் கண்முக்குத்தெரியாமல்
கரைப்பதுவா நீ கொண்ட வாழ்க்கை?

வெள்ளி - சனி - ஞாயிறென விரும்பியவள் தனை ஏய்த்து
வேடிக்கை காட்டுவதா வாழ்க்கை? - நீ
பள்ளியறை பார்க்காமல் சத்திரத்து ஆண்டியெனப்
படுப்பதுவும், எழுவதுமா வாழ்க்கை?

சாதனைகள் பல புரிந்து சரித்திரத்தைப் படைக்காமல்
சமர்செய்யும் நிலைதானா வாழ்க்கை? - எழில்
மாதவளைக் கைப்பிடிக்க வேற்றவளைத் தூதுவிடும்
மடையன் நீ, உனக்கென்ன வாழ்க்கை?

தெருவினிலும் விளையாட்டுத் திடலினிலும் உன் பொழுதை
தேய்க்கின்ற நிலைதானா வாழ்க்கை? - உடல்
உறவென்னும் இனிக்கின்ற உல்லாசம் தனைக் கண்டு
உவகைபெறச் செல்; அதுவே “வாழ்க்கை!”

வீரகேசரி - 1987

மிருகமானேன்!

குடிக்கின்றேன் என்றவொரு காரணத்தால் - மனைவி
குறை கூறித் திட்டுகிறாள் நித்தம் நித்தம்!
படித்தவன் நான், பார்போற்றும் பாவலன் தான்! - என்
பகுத்தறிவை சில நேரம் மறந்திருப்பேன்!
வடித்திருப்பேன் பல கோடிப் பாக்கள் - இந்த
வையகமே பாராட்டி மேன்மை செய்யும்!
குடிமகனாய் வாழ்ந்திட நான் ஆசைப்பட்டேன்! - தீய
குவலயத்தால் குடிகாரன் ஆக்கப்பட்டேன்!

நீதிக்கு தலை சாய்த்தேன்! குரல் கொடுத்தேன் - இந்த
நிலம் வாழும் கொடுமையெனும் களை எடுத்தேன்!
சாதிக்கு எதிர்ப்பின்று காப்பளித்தேன் - தனியே
சாதித்தேன்! நல்லவர்க்கு வாய்ப்பளித்தேன்!
போதிக்கும் கூட்டத்திற் கடிமையானேன்! - அவர்
போதனையில் பிழைகண்டு கடிந்து கொண்டேன்!
ஆதிக்கம் கொண்டவரின் அதிகாரத்தை - உண்மை
அறவழிக்கு திசைமாற்ற முயன்று தோற்றேன்!

பெண் குலத்தைக் கண்ணியமாய் பேணிக்காத்தேன்! - கற்பு
பிழைகாணா விதமாக ஒழுக்கம் காத்தேன்!
கண்களைப் போல் தாய்மையினை துதித்து நின்றேன்! - வாழ்வில்
கைப்பிடித்த காரிகையை மதித்து நின்றேன்!
பண்பற்ற வார்த்தைகளை விலக்கிவைத்தேன்! - பாரில்
பகைத்தீயை நித்தமுமே விரட்டி வைத்தேன்!
உண்மைக்குப் போராடும் ஒருவனானேன்! - மது
உட்கொண்ட பின்தானே மிருகமானேன்!

தினமுரசு - 1996

சித்திரையே சிரித்து வாராய்!

சிரித்துவா சித்திரையே! செகத்தில் வாழும்
சீரழிவு அத்தகையும் இல்லா தோட்ட
மரித்தவர்கள் போய்விடினும் எஞ்சியுள்ள
மானிடர்கள் மாளாமல் மண்ணின் மீது
சரித்திரங்கள் தோற்றிடவும்; சுற்றத்தோடு
சந்தோஷம் ஏற்றிடவும்; இனங்கள் யாவும்
புரிந்துணர்வு கொண்டுவரும் வண்ணம் நீயும்
புதுவையம் சமைத்திடவே விரைந்து வாராய்!

அகதியென முகாம்களிலே இருந்து வாழ்வில்
அல்லல்களை அனுபவிக்கும் மாந்தர் தம்மின்
முகங்களிலே நகைபூக்க; துயரம் சாக
முடியாத கலவரங்கள் முடிந்து போக
தகைமையுள்ள தலைமுறைகள் தரணி தன்னைத்
தானேற்று கோலாச்சுத் தன்மை காட்டி
சகதியிலே வீழ்ந்தவர்கள் மீட்சிகாணச்
சகத்தினிலே சித்திரை நீ விரைந்து வாராய்!

காதலர்கள் இணைந்து சுகம் கண்டு துய்க்க
காசினியை இன்பங்கள் வந்து மொய்க்க
பாதகர்கள் சிந்தனையில் புதுமை தோற்றி
பரிணமிக்கும் புதுயுகத்தைப் படைப்பதற்கு
சாதனையில் மிக்கவரை ஒன்றுகூட்டி
சத்தியத்தைச் சென்றடையும் வழியைக்காட்டி
பூதலத்தில் வாழுகின்ற இனங்கள் யாவும்
பூரிப்பைக் கண்டிட நீ விரைந்து வாராய்!

வேட்டோசை கேளாமல் அமைதியாக

விடிகின்ற ஒரு பொழுது காட்டும் பாங்கில்
நாட்டினிலே நீதிநெறி வாழ; மாந்தர்

நலமாக வாழுமொரு நிலையைச் சேர்த்து
பாட்டாளி - பணக்காரன் என்ற கோட்டில்

பாருள்ளோர் வாழுநிலை தனையே மாற்றி
மாட்சிமையை மண்ணுக்கு வழங்கும் வண்ணம்
மகிழ்வூட்டச் சித்திரையே விரைந்து வாராய்!

வீரகேசரி - 14.04.2002

(சித்திரைப் புத்தாண்டு சிறப்பிதழ்)

பணம்!

பணத்தனாய் வாழப் பார்நீ!
பலரிதைச் சொன்னார்; முன்னர்!
பணத்தினை மதிக்கும் இந்தப்
பாரினைத் தேர்ந்தே கொள்ளு!
பணத்தினால் பலதும் செய்வார்
பகலிலும் தலையும் கொய்வார்
பணத்தினுக் கடிமை வையம்
படிப்பினை அனைத்தும் உண்மை!

பணமதே உயிரின் மூச்சு
பணமதே உயிரின் காப்பு!
பணமதே இயக்கும் சக்தி
பணமதே காணும் சித்தி!
பணமதைப் பணமாய் எண்ணு!
பாரில் நீ பணத்தைப் பண்ணு!
பணமது பாரை ஆளும்
பணத்தினால் போரும் மூளும்!

பணத்தினால் மாண்பு உண்டு
பணத்தினால் மேன்மை உண்டு!
பணத்தினால் வீரம் உண்டு
பணத்தினால் தாரம் உண்டு!
பணத்தினால் விடிவு உண்டு
பணத்தினால் முடிவும் உண்டு!
'பணத்தை நீ, பற்றிக் கொண்டால்
பாரைநீ, வெற்றி கண்டாய்!

தினக்குரல் 2009

கவிஞன் சொத்து!

நரைத்திடாக் கரிய கூந்தல்
நறையவள் இதழின் ஊறல்
உரைத்திட வார்த்தையில்லா
ஒடியலாம் அழகுத் தேகம்
வரைநிகர் மார்ப் கங்கள்
வாழையே குறங்கின் தோற்றம்
கரையிலாக் காதல் நல்கும்
கன்னிதான் கவிஞன் சொத்து!

பற்களோ அவைகள் முத்து
பவளமே விரல் நகங்கள்
சொற்களோ வெல்ல மாகும்
சுந்தர மதி முகந்தான்
விற்களே புருவம் பாயும்
வேல்களே விழிக ளாகும்
முற்றிய கன்னி எந்தன்
மோகனம் கவிஞன் சொத்து!

காந்தள்நன் மலரே அந்தக்
காரிகை கரங்க ளாகும்
ஏந்திழை அவளின் தோள்கள்
எழிலுடை மூங்கி லாகும்!
சாந்தமே உருவாய்க் கொண்ட
சகியவள் ரதியின் தங்கை
பாந்தத்தால் என்னை ஈர்க்கும்
பாவைதான் கவிஞன் சொத்து!

சூடாமணி, 2002

அருள் தாராய்!

உள்ளமும் உடலும் சோராமல்
உடலில் பிணிதான் வாராமல்
அல்லல் கண்டு வாடாமல்
ஆண்ட வனேநீ அருள் தாராய்!

பெற்றவர் முனிவு கொள்ளாமல்
பிள்ளைகள் எனையே தள்ளாமல்
மற்றவருடன் பகை இல்லாமல்
மண்ணிலே வாழ அருள்தாராய்!

அடிசில் இலையே என்னாமல்
அதனைப் பெரிதாய் எண்ணாமல்
வடிவாய் இருந்த படியானும்
வாழ்வை முடிக்க அருள்தாராய்!

அரச வில்லங்கம் அண்டாமல்
ஆம், சிறைக்கூடம் செல்லாமல்
பிரச்சினை யின்றி வாழ்ந்துயிரும்
பிரிய வெனக்கு அருள்தாராய்!

கவிஞன் என்ற மிடுக்கோடு
கலைஞன் என்ற மதிப்போடு
புவியில் வாழும் நிலைதந்து
புளகம் காண அருள்தாராய்!

கட்டிய மனைவி வையாமல்
காசினி கெடுமதி செய்யாமல்
பட்டினி ஓலம் நேராமல்
பாரினில் வாழ அருள்தாராய்!

நவமணி, 2002

ஓளடதம் நீ!

சிகையினில் முற்றாய் வெண்மை
சேர்கின்ற போதும் காதல்
நகைமுகத் தாளே யுன்னில்
நாட்டமேன் குறையவில்லை?
தொகைப்பெருநாட்களுன்னைத்
தொட்டுமே அளைந்த போதும்
மிகையான மோகம் முற்றாய்
மீளவே யில்லை யேனோ?

பொன்னையே பழிக்கு முந்தன்
பூமுகம் காணும் போதில்
உன்னையே இரசித்தி ருக்கும்
உவகையே உளத்தில் மோதும்!
மின்னெனக் கவர்ந்தி முக்கும்
மெல்லுடல் வாய்த்த மாதுள்
பின்னெழில் காணும் காலை
பித்தாக்கும் உணர்ச்சி வெள்ளம்!

காப்பியம் செய்த ளித்த
காளிதா சனைப்போல் யானும்
பாப்புனை கின்ற தாசன்!
பாடிடும் கவிதை யானாய்!
மூப்படைந் திட்ட போதும்
மோகனம் உனையே கண்டால்
மூப்பிலா இளைஞன் நானும்
மொய்த்திடும் அளிபோ லாவேன்!

ஆடையை முற்றாய் நீக்கி
ஆவலாய் அங்கம் யாவும்
வாடைபோல் தழுவிச் செல்லும்
வாஞ்சையே வந்து மோதும்!
கோடையில் பொழியும் மேகம்
குளிர்ந்தும் நிலைமை தந்தென்
பீடையை மாற்று கின்ற
பெருமைசேர் “ஓளடதம் நீ”!

சுடர் ஓளி - 2009

நலம் சேர்க்கும் நத்தார்!

சத்தமிடும் போருக்கு சாவு மணியாக
சாகின்ற பயிர்களுக்கு வானமழையாக
யுத்தத்தை நிறுத்திவிடும் புரிந்துணர்வு போல
யுவதிகளை வாழ்விக்கும் மாங்கல்யம் போல
திக்கற்ற ஏழைக்கும் தெய்வம் துணை போல
திரைகடலில் தெப்பத்தின் பாய்மரத்தைப் போல
பக்கத்தே அணைத்தெடுத்துப் பாலூட்டும் தாயாய்
பரிவோடு நலம்சேர்க்க நத்தார் நாள் வருக!

போடிமார் இல்லினிலே பூனைக்கும் தயிர்போல்
புது வசந்த காலத்தே பூத்திருக்கும் மலர் போல்
வாடிநிதம் பிணிகூடி வருந்துபவர் அருந்தும்
வளம் சேர்க்கும் மருந்தாக விருந்தாக என்றும்
ஆடிக்குச் சோடிகட்டும் ஆவணியைப் போலும்
ஆரணங்கின் தேகத்தில் தாவணியைப் போலும்
நாடியுனை வரங்கேட்டுக் கைகூப்புவோர்கள்
நாளெல்லாம் களிப்புறவே நத்தார் நாள் வருக!

கப்பலுக்கு வழிகாட்டும் கலங்கரையின் ஒளிபோல்
கழனிக்கு வளங்கூட்டும் கதிரவனின் கதிர்போல்
செப்பரிய தமிழ்க்கவிக்கு சீர்தளைகள் அணிபோல்
சிங்களவர் தமிழ் முஸ்லீம் கிறிஸ்தவர்கள் நலம் போல்
பங்கமிலா உறவுக்கும் நட்புக்கும் என்றும்
பாலமிடும் சோதரராய் பாரினிலே அன்பு
மங்காமல் நீதிநெறி சமத்துவங்கள் வாழும்
மலர்க்காடாய் புவிமாற நத்தார் நாள் வருக!

கல்விபயில் மாணவர்தம் கரமேந்தும் நூலாய்
கவிபுனையும் பாவலரின் கையிலுள்ள கோலாய்
தொல்லுலகில் மேழியினால் கழனிதனில் செல்வம்
தோற்றுவிக்கும் உழவனது இணையற்ற தொண்டாய்
நல்லவர்கள் நீதியுடன் நேர்மைவழி பற்றி
நடுநிலைமை வழங்குகின்ற தார்மீகப் பணியாய்
வல்லமைகள் தந்தெமது வாழ்வில் ஒளி பிறக்க
வாழ்த்தியுனை அஞ்சலித்தோம், நத்தார் நாள் வருக!

தினகரன் - 2009
(நத்தார் சிறப்பிதழ்)

அவள் தலைவிதியா?

இரண்டு வருடங்கள் காதல்செய் திருந்து
இனசனம் காண அன்னவனைக்
கரம் பிடித் திட்டாள்! களிப்புடன் வாழ்வும்
கழிந்திடத் தாய்மை கண்டிருந்தாள்!
பெரும்போர் அனர்த்தம் பேரிடி தந்து
பிரித்தது ஆளனை, அவள் கலங்கி
வருத்தம் மேலிட வாடிய முகத்துடன்
வையகம் மீதினில் வாழுகின்றாள்!

கட்டித் தயிரென கட்டுடல் பெற்றவள்
கண்டவர் மயங்கும் பேரழகி!
ஒட்டி யுலர்ந்தாள்: ஓவியப் பெண்ணாள்
உருக்குலைந்திட்டாள்! அன்னவள் கை
பற்றிய ஆளன் பண்ணிய லீலைகள்
பகலிரவாகத் தீழுட்டப்
பெட்டிப் பாம்பென அடங்கியிருந்து
பெருமூச்சதனை விடுகின்றாள்!

காலச் சக்கரம் சுற்றிச் சுழன்றிடக்
கடந்தது ஐயிரு மாதங்கள்!
கோலக் குமரியாள் குன்றிடா முருகுறு
குழந்தை யொன்றினைத் தானீன்றாள்!
ஆலை யெழில் மரம் அடிபெயர்ந்திட்டதாய்
ஆனதே யன்னவள் இல்வாழ்வு
பாலை நிலத்திடை பயிரென அவள் நிலை
பார்ப்பவர் விழிகளும் பனிக்கிறது!

நிலவு முகத்தினில் பளிச்சிடும் “திலகம்”
 நீள்முடி சுமக்கும் எழில் “மலர்கள்”
 இலையே அவளின் சங்குக் கழுத்திலும்
 இருந்தே மின்னிடும் “மாங்கல்யம்”
 தொலைந்தது! சோகம் தோய்த்திட விரக்தித்
 தோப்பினில் “பட்ட தனிமரமாய்”
 நிலைவர வாடும் நிர்க்கதி வாழ்வை
 நிலமிசையுள்ளவர் யாரறிவார்?

சிறப்பும் சீரும் செல்வமும் வளமும்
 சேர்ந்திடு மாடிமனை, புலமும்
 பிறப்பும் இறப்பும் பிறங்கும் வாழ்வும்
 பிரம்மன் படைப்பின் அருட்கொடையா?
 கணக்கு வழக்கில் கலிதரும் தீர்ப்பால்
 கடவுள் தனையே நிதம் நொந்து
 நினைத்துப் பார்க்க இயலா விதமவள்
 நிலமிசை வாழ்வதும் “தலைவிதியா?”

சுடர் ஒளி - 2007

ஊரவரும் உபசரிப்பார் உன்னோடு அவர் சிரிப்பார்!

கற்போடு வாழ்ந்தவளும் உத்தி யோகம்
கைநழுவிப் போனதால் கவலை தந்தாள்!
பெற்றெடுத்த மழலைகளும் முன்னர் போல
பிரியமுடன் கவனிக்க மறந்து போனார்!
நட்புக்கு இலக்கணமாய் வாழ்ந்த நண்பர்
நலம் கேட்கும் நிலைமறந்து தூரம் போனார்
சுற்றமென உள்ளவரும் காணி தோட்டம்
சுவீகரிக்கும் ஆசையினால் உயிரெடுத்தார்!

‘தலைநிமிர்ந்து நடந்தவர் தனிலே நானும்
தவழுகின்ற நிலைமைவர இடம் பெயர்ந்தேன்!’
நிலைகுலைந்து நிம்மதியும் தொலைந்து போக,
‘நெஞ்சுநோய் அழுத்தங்கள்’ நெருங்கி வாட்ட
‘இலவசத்து மருந்தகத்தில் தங்கி யுள்ளேன்
இவ்வுடலை விட்டுயிரும் பிரியும் நாளை -
வழங்கிவிடு ஆண்டவனே என்றே நித்தம்
வழிபட்டும் அது ஏனோ நடக்கவில்லை!

தற்கொலையால் உயிர்தனையே மாய்த்துக் கொள்ளும்
தருணத்தைப் பார்க்கின்றேன்! தங்ககத்தில் -
மற்றவர்க்கு பாரமென்று வாழும் வாழ்வால்
மதிப்பில்லை - சிறப்பில்லை என்றே தேர்ந்தேன்!
பெற்றெடுத்த பிள்ளைகளும் உதறித்தள்ள
பிரியமுடன் வரித்தவளும் காறித்துப்ப
மற்றவர்கள் கண்டென்னைக் கேலிபண்ண
மதிப்பீடு செய்யும் நிலை எனக்கு வேண்டாம்!

சென்னியிலே கனமிருந்தும் கவிஞ னென்னும்
சிறப்பிருந்தும் அவையென்ன சோறாபோடும்?
என்கையில் காசுபணம் இருந்தாற் தானே .
என்னோடு இவ்வுலகம் உறவுகொள்ளும்!
பொன்நகைகள், பொருள் பண்டம், பூமி, வீடு
போடியார் எனும் பட்டம் இருந்தாலன்றோ
'அன்பாக ஊரவரும் உபசரிப்பார்
அயலிருந்து நித்தமுமே அவர் சிரிப்பார்'!

சுடர் ஒளி - 2007

ஏனிந்த வெளிநாடு?

போய்வா நீ வெளிநாடு
புதுவீடு கட்டிடலாம்
சேய் வளர்க்கும் வேலையது
சிலவருஷம் பல லட்சம்!
என்றே இனிய மொழி
எடுத்துரைத்து கப்பலிலே,
அன்பு மனைவி யினை
அனுப்பி விட்டு இங்கிவர்கள்.....

நித்தம் மது அருந்தி
நினைத்தபடி உடையுடுத்தி
சத்துள்ள உணவுண்டு
சதைச் சுகங்கள் பலகண்டு
எத்தனையோ நண்பர்களை
ஏற்றில்லில் விருந்துண்டு
மொத்தமாய் வரும் காசை
மோசமாய் செலவிடுங்கால்,.....

சுகமாகப் போய்ச் சேர்ந்து
சுளை சுளையாய் உழைத்தவனும்,
சுகயீனம் என்றதனால்
சறுக்காக வந்து விடிள்
சதக்காசம் கையிலில்லை
சாப்பிடும் கிடைக்காமல்,
நிதமவனின் அடியுதைகள்
நீங்காத தொல்லைபுடன்.....

கண்கலங்கி வாழ்பவளும்
கண்விழித்துச் சேர்த்தபொருள்
மண்ணாகிப் போனாலும்
மற்றவர்கள் அறியாமல்
கொண்டு வந்த பழைய துணி
விற்பு உயிர் காப்பதனை
எண்ணிப் பார்த்திடுங்கள்
ஏனிந்த வெளிநாடு?

சூடாமணி - 1997

என்ன காரணம்?

தொட்ட வெந்தன் பதவியது
தொடராமல் கெட்டதனால்
கட்டியவள் சுற்ற மெனைக்
கைகழுவி விட்டதனால்,
பெற்றெடுத்த அன்னையவள்
பிரிந்துவிட்டா என்னவளின்
'எட்டு' முடிந்தும் யான்
ஏற்ற 'கடன்' தீரவில்லை!

காசில்லை என்ற வொரு
காரணத்தால் உறவி னர்கள்
பேசிடவும் எந்த னுடன்
பிரியமற்று விலகு கிறார்!
காசிருந்தால் கைநிறைய
காமுகர்க்கு உடல்விற்கும்
தாசிக்கும் கூட இங்கே
தாரணியில் மதிப்பிருக்கும்!

வட்டிக்குக் கொடுப்பவனும்
வாகான தங்க நகை
பெட்டிக்குள் எடுத்து வைத்தே
பிரிக்கின்றான் பணக்கட்டு!
பட்டினியும், நோய் பிணியும்
பதவிபறி போனதுவும் -
முட்டியதால் உள்ளத்தில்
முகத்தினிலும் சிரிப்பில்லை!

நண்பர்கள் போல் நடித் தென்னை
நடுத்தெருவில் விட்டவர்கள்
கண்டாலும் தெருவினிலே
காணாதார் போலன்றோ -
செல்லுகிறார்! அன்னவர்தம்
சிந்தையினைக் காணுகின்றேன்!
எல்லாமும் செய் தொழிலை
இழந்துவிட்ட காரணமோ?

தினகரன் - 2007

தரணியிலேன் தாழ்வுயர்வு?

உலகத்தில் இரண்டேதான் மனிதஜாதி
உணராத மாந்தர்களே உலகிற்பாதி
நிலையாத வாழ்வினிலேன் “ஏற்றத்தாழ்வு”
நீங்கிடவே வாழ்வுதான் அன்பு வாழ்வு!

செய்கின்ற தொழிலதிலே பேதம் கண்டார்
சிந்தனையை முடமாக்கி வாழக் கற்றார்
உய்வில்லா மூடர்களாய் உருவம் பெற்றார்
உலகினிலே தாழ்வுயர்வை வகுத்துக் கொண்டார்!

மனிதாபி மானத்தைக் கொலையே செய்தார்
மற்றவரைத் தம்மைப்போல் மதிக்கவெண்ணார்
இனிதான வாழ்க்கைநெறி தொடர்ந்தா ரில்லை
இத்தகையோர் வாழ்வதனால் இன்னல், தொல்லை!

சாதியெனும் சாக்கடையைத்தள்ளி வீசி
சமத்துவமாம் சந்தனத்தை அள்ளிப்பூசி
நீதிவழி நின்றிடுவீர் ஒளிரும் ஜோதி!
நிம்மதியும் நல்வாழ்வும் நிலத்தில் தோன்றும்!

மாசில்லா மனத்தினராய் உருவம் கொள்வீர்
மனிதரென வாழ்ந்திந்த உலகம் வெல்வீர்
பேசரிய பகுத்தறிவைப் பெற்ற நீங்கள்
பிறவிகளில் சாதிமுறை பிரிக்க வேண்டாம்!

நவமணி - 1997

அல்லல் தந்த அடைமழை!

இல்லையேன் மழைதா னென்று
இறையிடம் முறையிட் டோமே
தொல்லையாய் ஆகிப் போச்சே
தொடர்மழை பெய்ததாலே!
பள்ளங்கள் நிறைய; வீதிப்
பரப்புகள் நீரில் ஆழ
வெள்ளமே கூடிக் கூடி
விசனிக்க வைத்த தையோ!

மாதொடு ஆடு கோழி
மழைக்குளிர் தாங்கொ ணாமல்
நாளுக்கு நாள் இறந்து
நட்டத்தை உண்டு பண்ண.....
கூழுக்கும் அரிசி, மாவும்
கொண்டிட மார்க்க மில்லை
தேங்காயும் தட்டுப்பாடு
தேவைகள் தீர்ப்ப தெங்ஙன்?

நிர்க்கதி யாகி மாந்தர்
நிலைதடு மாறி நிற்க
வர்த்தகர் கடைகள் மூடி
வாயிலே கையை வைத்து
சத்தமே போடாத வாறு
சனங்களின் முகங்கள் நோக்க
அத்தனை துயரத் திற்கும்
அடைமழை ஒன்றே மூலம்!

அரசினர் 'றேசன்' தந்தால்
ஆமொரு ஆறுதல் தான்!
பிரமுகர் 'எம்.பி' மார்கள்
பேசாமல் மௌனமாகி
தரமான 'ஹோட்டல்' பார்த்து
தங்கிறார் 'கொழும்பு' தன்னில்!
வரட்டுமே தேர்தல் காலம்
வற்றாதா இந்த வெள்ளம்?

தினகரன் - 1997

கை சேர்ப்பேன்!

அழகுநடை தனைக்கண்டு அன்னம் நாணும் - அவள்
அதரத்தில் முத்தமிடும் எண்ணம் தோணும்!
நிலவினுரு வதனத்தை நினைவு ஊட்டும் - எழில்
நித்திலத்துப் பல்லழகி எண்ணம் வாட்டும்!

மதர்த்தஇரு மார்பகங்கள் பனையின்நுங்கு - மென்
மலருக்கு இவளுடலில் பாதிப்பங்கு!
இதம்சேரும் கலவியிலே இல்லை மாற்றம் - அயல்
இவளிருந்தால் ஆண்மைக்கு ஏறும் சீற்றம்!

கயல்மீனின் சாயலிலே அழகுக் கண்கள் - அவை
கணந்தோறும் குத்தியதா லுளத்தில் புண்கள்!
இயற்கைதரு வாழையவள் குறங்கின் தோற்றம் - தூய
இவளுறவால் நான்பெற்றேன்; கவியில் ஏற்றம்!

காந்தள்மென் மலர்க்கோலம் கரங்க ளாகும்! - இவள்
காதலினால் கற்பனைகள் விண்ணக் கேகும்!
கூந்தலுக்கு கருக்கொண்ட மேகம், ஒப்பு - உளம்
குடியிருக்க விருப்புற்றேன்; என்ன தப்பு?

கவின் கொண்ட பல்வரிசை நிகரில் முத்து! - தமிழ்க்
கவிஞன்யான் இவளினிலே கொண்டேன் பித்து!
புவிபுகழும் 'ரதி'க்கு இவள் உறவில் தங்கை! - இனிப்
பொறுமைக்கோர் இடமில்லை; சேர்ப்பேன் என்கை!

நவமணி
28.02.1999

தமிழ்வாத்தி இப்போது தவறணையில் தஞ்சமடா

இத்தரையில் தலைவிரித்த
இனவெறியின் ஆட்டத்தால்
சொத்தோடு அவர் சுற்றம்
சுகமெல்லாம் இழந்தநிலை
முத்தான செந்தமிழ்நூல்
முழுவதுமே தீக்கிரையாம்
அத்தனையும் சோகங்கள்
அடிமனதில் கொழுந்து விட...
தமிழ்வாத்தி இப்போது
தவறணையில் தஞ்சமடா!

செப்பரிய விதமாகச்
செகம் மீது பணிசெய்த
கைப்பிடித்த துணைவியுமோ
காலனவன் உலகினையே
கைப்பிடித்த அந்தவொரு
காரணத்தால் மனம்வாடி
இப்படியோர் வாழ்வினையே
இறைதந்தான் எனும்படியாய்..
தமிழ்வாத்தி இப்போது
தவறணையில் தஞ்சமடா!

கண்ணைப் போலேகாத்த
கடைசிமகன் தீயவர்கள்
குண்டுபட்டே இந்தக்
குவலயத்தை நீத்ததுயர்
எண்ணுகையில் உள்ளந்தான்
எப்போதும் தாளாமல்

கண்ணீரை வார்த்தே
காலமெலாம் வாழுகின்ற...
தமிழ்வாத்தி இப்போது
தவறணையில் தஞ்சமடா!

அரிவரியில் எழுத்தெல்லாம்
அழகாகவே பழக்கி
வரியொன்றும் பிசகாமல்
வாஞ்செயுடன் கற்பித்தது.
பெரியவராய் எந்நாளும்
பிள்ளைகளின் கருத்தினிலே
உரியவராய் இருந்து
ஓய்வுபெற்ற உத்தமராம்...

தமிழ்வாத்தி இப்போது
தவறணையில் தஞ்சமடா!

வீரகேசரி - 1999

சரித்திரத்தை உனதாக்கு!

என்னெஞ்சில் நிலைத்திருக்கும்
இளைய மகள் தர்சினிக்கு!
உன் அஞ்சல் கிடைக்காமல்
உள்ளமது வாடுவதை
இன்னும் நீ அறியாமல்
இருக்கின்ற காரணமென்?

படிப்பில் மிகக் கவனம்
பைங்கிளிநீ, வைத்திடடி!
துடிப்பான வயதினிலே
தூயவளே 'பிசகு' வரும்
நடிகைகளை நண்பி களாய்
நம்பாதே; பாழா வாய்!

தொலைவிருக்கும் அப்பா நான்
சொல்லுவதைச் சிந்தையிலே
நிலைநிறுத்து! இல்லை யென்றால்
நின்கல்வி கெட்டுவிடும்!
வலைவிரிக்கும் ஆடவரின்
வலைகளில் நீ சிக்காதே!

காதலுக்கு நானென்றும்
கண்மணியே எதிரியில்லை!
காதலினைப் புனித மென்று
கவிதீட்டும் அப்பாவென்
சாதனைகள் முறியடித்துச்
'சரித்திரத்தை உனதாக்கு!'

சுடர் ஒளி - 2008

கடவுளை நோவதும் துதிப்பதும் என்பதாய்...

வாழிடம் இழந்தார்! வன்செயல் மிகுந்து
வாட்டிய கோரத்தால் - ஒரு
நாழிகைக் குள்ளே அகதியென்றானார்
நாலாறிட மிருந்தார்!
கோழிகள், ஆடு, மாடுகள் வீடெனக்
கோடிபணம் இழந்தார்! - அவர்
ஊழிப் புயலினை வாழ்வினி லேற்றார்
உவகை தனை மறந்தார்!

வறுமையின் கோரத் தாண்டவத் தாலவர்
வாழ்வினில் சிரிப்பிழந்தார்! - இங்கு
சிறுமனை கட்டியே சீவியம் பண்ணிடும்
செயலால் சிந்தை நொந்தார்!
அறுசுவை அடிசிலை அறியா தவராய்
அனுதினம் வாடி நின்றார்! - தம்
பெறுமதி மிக்க முன்னைய வாழ்வினைக்
கனவிலும் தேடுகின்றார்!

உடலொடு உள்ளமும் சோர்ந்திடப் பங்கீட்டு
உணவுக்குக் காத்து நின்றார்! - பெருங்
கடலென வந்துமே மோதிடும் கவலையில்
நாளுமே வேர்த்து நிற்பார்!
படமென நடந்து முடிந்த காட்சிகள்
பயந்தரும் நினைவில் வந்து; - தினம்
'கடவுளை நோவதும் துதிப்பது மென்பதாய்'
கடந்திடும் தினங்க ளொன்றும்!

சுடர் ஒளி - 2009

எனக்கொரு துணைவன் வேண்டும்!

மாசிலா மனத்த ராக,
மனிதரில் தெய்வ மாக
நேசமாய் எந்த னுக்கு
நித்தமும் மகிழ்வு தந்து,
பாசமாய் மக்க னோடு
பழகிடும் கொள்கை யாளன்,
காசினி மீதி லெந்தன்
கணவனாய் வாய்க்க வேண்டும்!

குறையது குற்றம் காட்டி;
கொடுமைகள் செய்யா தோராய்,
நிறைவுறு மன்பி னோடு,
நிலைமைகள் அறிந்து என்னை,
உறைவிடம் கட்டில், மெத்தை
உயர்ந்தநல் நகைகள் தந்து,
நறையெனக் கொள்ளு கின்ற
நாயகன் வாய்க்க வேண்டும்!

கடைத்தெரு, சினிமா காட்டி
கடற்கரை பூங்கா காட்டி
உடைபல வாங்கித் தந்து
உயிரெனப் போற்றி நின்று
நடையெழில் நன்றே யெந்தன்,
நாயகி! என்றே சொல்லி
இடைதனைப் பற்றி முத்தம்
இட்டிடும் கணவன் வேண்டும்!

“நாயிலும் கீழ்நீ!” என்று,
நவின்றிடும் கணவன் வேண்டாம்!
“வாயினால்” அன்பே” யென்று
வழங்கிடும் கணவன் வேண்டும்!
தாயினும் மேலாய் நின்று
தன்னுயிர் போலே காக்கும்,
கோயிலாய் விளங்கு கின்ற
கொள்கைசேர் தலைவன் வேண்டும்!

சிந்தாமணி, 1990

தூரம் இருக்கும் தூரம்

அன்னிய மண்ணில் உன்னை யெண்ணி
அத்தான் இருக்கின்றேன் - தினம்
சென்னி வருந்தச் சிரிப்பை இழந்திச்
செய்தி தருகின்றேன்!

பேர்ப் பிள்ளைகள் பலன்தான் எம்மைப்
பிரித்து வைத்ததுவோ? - நெடுந்
தூரம் இருந்து துடித்து வருந்தும்
துயரம் தந்ததுவோ?

அருகில் இருந்து பருகும் விருந்து
அந்தம் ஆனதடி! - அயல்
இரவில் கலந்து கொள்ளும் தூக்கம்
எங்கோ போனதடி!

அறுசுவை யோடு அடிசில்கள் இருந்தும்
அன்பே, பசியில்லை! - உன்
குறுநகை தனையே காணா வாழ்வு
குறையே ருசி யில்லை!

கட்டிய வீடும் காரும் சீரும்
களிப்பைத் தந்திடுமா? - உனைக்
கட்டி அணைத்துக் காணும் சுகங்கள்
காசால் வந்திடுமா?

உழைத்துப் பணத்தைச் சேர்த்து மென்ன
உன்னயல் நானில்லை! - உடல்
இழைத்துப் போனேன்! உந்தன் எண்ணம்
இருப்பதுதான் தொல்லை!

இங்கோர் திருமணம் முடித்திடு என்று
இதயம் நினைக்கவில்லை! - என்
தங்கக் கட்டி நீயின்றி வாழும்
தனிமை பொறுக்குதில்லை!

சுடர் ஒளி - 2007

சத்தியத்தைப் பற்றி நட சந்தோசம் வெற்றிவரும்

அன்புமகள் 'மீரா' க்கு!
அப்பாவின் அஞ்சலிது
உன்னைத் தினம் நினைத்து
உள்ளம் களிக்கின்றேன்!

கொழும்புநகர் வாழ்விலும்
கொள்கையினை மாற்றாமல்
எழிலேநீ, தனித்துவத்தை
என்னைப்போல் காட்டுகிறாய்!

ஆங்கிலத்துத் தேர்விலும்
ஆமுயர்ந்த சித்திபெற்றுப்
பாங்கியர்கள் பாராட்டும்
படிநீயும் உயர்ந்துவிட்டாய்!

அழுதழுது வாழ்ந்தாலும்
அப்பா எங் கிருந்தாலும்,
எழுதுவதை விடமாட்டேன்!
என் மகளே; அறிவாய் நீ!

எம்மினத்தின் இடர் நீக்கி
ஏற்றமுறும் எதிர்காலம்
தன்னை நினைத்தேன் நான்
தமிழ்செய்ய விழைகின்றேன்!

நானிறந்து போய்விடினும்
நாளை வரும் சந்ததிகள்
தேனினிய கவிதையெனத்
திறன்சொல்லிப் பாராட்டும்!

வாழ்வதற்காய் ஒருசுவட்டை
வரலாற்றுப் பதிவுகளில்
வீழ்ந்துபடா(து) உயர்த்தி வைக்கும்
வீறாப்பில் எழுதுகின்றேன்!

பணத்தினையே வாழ்வென்று
பாரில்நிதம் நினைப்பவர்கள்
குணத்தினையே மாற்றிவிடும்
குறிக்கோளே என்பாதை!

எப்படியும் வாழ்ந்திடலாம்
எனவெண்ணும் மாந்தருக்கு,
இப்படித்தான் வாழ்வ தென்று
இடித்துரைக்கும் என் எழுத்து!

உன்நலத்தோ(டு) டெங்களது
ஊர்நிலையை எழுதிவிடு!
அன்னைக்கும் ஒத்தாசை
அளித்திடநீ மறக்காதே!

காலச் சுழற்சியிலே
காசுபணம் வரும்போகும்!
சீலத்தை ஓம்புகின்ற
சிந்தனையை உனதாக்கு!

பாரதியின் கனவுதனைப்
பலிக்கவைக்கும் பான்மையுடன்,
போர்மலிந்த உலகத்தில்
புதுமைக்கோர் பெண்ணாவாய்!

நித்திரையில் கூடவுந்தன்
நினைவுகளே மனத்திரையில்!
“சத்தியத்தைப் பற்றிநட,
சந்தோசம் வெற்றிவரும்!”

சுடர் ஒளி - 2007

சிலந்திக் கூடே

பட்டுநூல் பளபளக்கும்
பார்வையை நிற்க வைக்கும்
கட்டுநூல் காற்றிலாடும்
கண்கவர் காட்சியே தான்
முட்டினால் மூச்சு மில்லை
முடிவுதான் இறுதியே தான்
தொட்டிடிந் மீட்சி யில்லை
சொல்லவா சிலந்திக் கூடே!

அழகுதான் அருமையே தான்
அற்புதம் பின்னலே தான்
பழகலாம் என்று தோன்றும்
பார்க்கவே செய்யும் உண்மை
வழமையாய் வெண்மை கொண்டே
வஞ்சகம் அற்ற சீவன்
விழவரும் போதில் காக்க
விளையுமா சிலந்திக் கூடே!

“வடிவிலே மயங்கி டாமல்
வாழ்வையே கெடுத்திடாமல்
அடிநுனி எல்லாம் நன்றாய்
அலசியே ஆய வல்லோர்,
கடிதிலே வலையில் சிக்கார்!”
கட்டையும் அறுத்தே அம்பாய்,
முடிவிலே வெல்வார்! ஆமாம்
முடியலாம் சிலந்திக் கூடே!

வீரகேசரி 1980

கண் கெட்டவர்கள்

கடைகளா? இல்லை, யாவும்
கண்ணிகள்! கண்ணில் லாதார்
கடைகளை ஏது சொல்வேன்?
கஞ்சல்கள் காசுக்காகப்
பண்ணிடும் கோலம் தன்னைப்
பார்த்திடும் போது உள்ளம்
புண்ணாகிப் போச்சு! இங்கோர்
புகம்பம் தோன்றிடாதா?

காலையில் தேநீரோடு
கதிரவன் கதிர் குளித்து
மாலையாய் ஆகுமட்டும்
மாடுபோல் உழைத்து வாழும்
ஏழைகள் கூலி யாவும்
ஏற்பதார் இவர்கள் தானே
நாளையோர் புதிய மாற்றம்
நாட்டிலே நடந்திடாதா?

உப்பொடு, அரிசி, சீனி
உளுந்துடன் மல்லி தேங்காய்
தீப்பெட்டி, மஞ்சள், எண்ணெய்
சீரகம், கோப்பி, சோப்பு
மற்றுள பொருட் களுக்கும்
மலையென விலைகள் கூட்டி
விற்றிடும் நேர்மை யில்லா -
வர்த்தகம் தேவை தானா?

'படி' யிலே நிறை குறைத்து
பங்கிடு கின்றார்! வாழ்வு
முடிவதாய் இருந்தால், நாளை
முன்னேற மார்க்க முண்டு!
விடிவினை ஏழை காண
விரைவினில் வசந்தம் பூக்க
இடிவிழ வேண்டும்! நேர்மை
இல்லாத வர்த்த கர்க்கே!

சூடாமணி 1997

அணைத்திடுவேன் அள்ளி

கள்ளைப்போல் வெறியூட்டும் கள்ளி!
காரிகையின் தேகமது ஒல்லி!
காணுகின்ற காலையிலே,
கண்களினால் கதை பேசும் -
கன்னிதனை அணைத்திடுவேன் அள்ளி!

கனிபோலே எழிலான கன்னம்!
கால் பெயர்த்து நடைபயிலும் அன்னம்!
காரிருளில் நித்தமுமே -
கலவியெனும் சுகப் போதில்,
கட்டிலிலே அவள் கைகள் பின்னும்!

வண்ணமலர் தனிலமரும் அளிகள்
வனப்பினையே காட்டும் அவள் விழிகள்!
வற்றாத சுகம் நல்கும் -
வஞ்சியவள் உடலெழிலை
வடித்திடவே ஏதுண்டு மொழிகள்?

குறும்புதனைக் காட்டுமவள் பேச்சு!
கூடுகையில் அனலாகும் மூச்சு!
குரங்கைப்போற் சேட்டைபுரி -
குமரர்களைக் காணுகையில்
கூறாக்கும் வாள்: விழியின் வீச்சு!

தினமுரசு 1991

ஓயில்சேர் ஓளிக்கீற்று!

வண்ணநிலா வானில்வரும் உன்வதனம் தெரியும்
வருடிவிடும் தென்றலினால் உன்வருடல் புரியும்
கண்கவரும் மலர்களுந்தன் புன்னகையைக் காட்டும்
கவின்வண்டு செயுமொலியில் உன்குரலே கேட்கும்!

துறவியெனும் நிலைவரினும் என்மோனம் கலையும்
தோகையுந்தன் நிலைவலையில் எந்தவமே குலையும்
பிறவியிலே மோகனம் நீ, பிறங்குமொளிக் கீற்று
பித்தான கவியெனக்கு கவிநடுகை நாற்று!

ஓங்கிலுலி எழுப்புகின்ற கோயில்மணிச் சத்தம்
ஓங்கார நினைவழிக்கும் உன்னாலே பித்தம்
தாங்கி வரும் கடலோசை தருக்கள், கனித்தோப்பு
தனக்குன்று தாங்கும் நீ, பருவத்துக் காப்பு!

கோடையிலே சுகம் வழங்கும் குளிர்காலத் தென்றல்
கூடுதற்கே சிவனிரவில் நான் கொண்டேன் மன்றல்
பாடையிலே போகையிலும் பதிவிரதை உன்னை
பாவடிப்பேன், மறுபிறப்பில் சேர்வாய் நீ என்னை!

கற்பனைக்கும் எட்டாத கவினுலகத் தேரே
கடைசிவரை உன்னுடனே கலவியெனும் போரே!
சிறறின்ப ஆழியென்று செப்பிடுதல் தவறா
சிலையே நீ இலையென்றால் என்பாதை துறவா?

தினமுரசு, 2008

நாளை, வாழ்வான் ஏழை!

நேரிய ஏழை இந்த
நிலமிசை அழுத கண்ணீர்
கூரிய வாளை ஒக்கும்
கூறுசெய் துடலை வீழ்த்தும்!
பாரிடை தொல்லை நல்கும்
பண்பினை மறந்த மாந்தர்
சீரிலா வாழ்வு தன்னைச்
சிதைக்குமே ஏழைக் கண்ணீர்!

ஆலையில் மாடாய் நின்று
ஆனதோர் உணவு மின்றி
வேலைதான் செய்வார்; வந்தால்
வீட்டிலும் வறுமைக்கோலம்!
மூலையில் ஓலைப் பாயில்
முடங்கியே வாழ்வை ஓட்டிக்
காலையில் மீண்டும் வேலை
களிப்பினைக் காணா வாழ்க்கை!

விண்தொடும் அரிசி, மாவு
விலைகளும் ஏற்றங் கண்டு,
புண்படும் உள்ளத்தோடு
புன்னகை மறந்த பேர்கள்
நன்மைகள் நாடும் அந்த
நாளையே பார்த்துக் காத்து
இன்னிலம் வாழும் வாழ்வில்
இன்பமோ பெற்றா ரில்லை!

பட்டினி கிடந்தே வாடும்
பாமரர் ஓலம் ஓர்நாள்
தொட்டிடும் வானம் தன்னை
தொடங்கிடும் புரட்சி நாளை!
வட்டியால், உழைப்போர் தம்மின்
வளங்களை உறிஞ்சு கின்ற
மட்டிலாத் தனம்ப டைத்தோர்,
மாளுவார்; வாழ்வான் ஏழை!

புதிய உலகம் 1984

“மே” தினம் வரத்தான் வேண்டும்!

மலைசரித்து சமதரையாய் மாற்றி ஆங்கோர்
மாளிகைகள் அமைக்கின்ற மண்ணின் மைந்தர்
வலைவிரிக்கும் முதலாளிக் கூட்டத் தோரால்
வளம்குன்றி வாழ்வினிலே வசந்தம் குன்றி
தலைவிதியா என்றேங்கி வாழும் பொல்லாத்
தாழ்வு நிலை தனையோட்டி மேன்மை காட்ட
உலகத்தில் தொழிலாளர் தினமென் றோதும்
உய்வான “மே தினமும் வரத்தான் வேண்டும்”

சுட்டுவிரல் அசைவினையே கண்டு அஞ்சும்
சுதந்திரங்கள் பறிபோன உழைக்கும் வர்க்கம்
கொட்டுகின்ற வெய்யிலிலே குளித்த போதும்
குடிசையிலே வாழுகின்ற கோரக் காட்சி
மட்டுமிந்த மண்விட்டு ஓடும் வண்ணம்
மகிமைநிலை தான்தோற்றி மகிழ்ச்சி காட்ட
இட்டமுடன் தொழிலாளர் தினமாய்க் கொள்ளும்
இனியதொரு “மேதினமும் வரத்தான் வேண்டும்”

மேடையிலே தானேறி உழைப்போர் வாழ்வை
மேன்மையுறச் செய்வதென மேலும், மேலும்
கோடையிடி தான்தோற்கும் குரலிற் பேசும்
குள்ளநரி போந்தலைவர் கொள்கை சாய்த்து
பாடையிலே அன்னவர்கள் படுத்துறங்கிப்
பவனிவரும் காலத்தைப் படைத்துக் காட்ட,
பீடையெல்லாம் களைந்தோட்டி உழைப்போர் வாழ்வு
பிறங்கிடவே “மேதினமும் வரத்தான் வேண்டும்”

அண்ணனுடன் தம்பியவன் சமர்செய் கின்ற
அர்த்தமற்ற நிகழ்வுகளால் தானே இந்த
மண்மீது அவலங்கள் மறையவில்லை!
மனக்கவலை உள்ளத்தே குறைய வில்லை!

புண்மீது வேல் பாய்ச்சும் செய்கை போல
புன்மைகளும் புவிமீது கூடிப் போச்சு
கண்விற்றுச் சித்திரங்கள் கொள்ளும் கொள்கை
கவிழ்த்திடவே “மேதினமும் வரத்தான் வேண்டும்”

திகதிபல வாரமென்று ஆகித் திங்கள்
தீர்ந்துவிட; வருடங்கள் பல கடந்தும்
அகதிநிலை மாறாமல் அல்லல் கண்டே
அகதிமுகாம் தனில் வாழும் அப்பாவிகள்
தகுதி பெற்ற புதுவாழ்க்கை தன்னைக் கண்டு
தாம் வாழ்ந்த மண்மீது மீண்டும் வாழ
சகதியிலே சாய்வுற்ற வாழ்வை மாற்றச்
சகம்மீது “மேதினமும் வரத்தான் வேண்டும்”

பாடுபட்டு உழைத்தவர்கள் சேர்த்த சொத்து
பாழாச்சு அரைநாளில் பாரில் என்றும்
கேடுகெட்ட செயல் புரியும் கீழோர் தம்மால்
கீர்த்தியிலை! கேவலமே வந்தே கூடும்
கூடுவிட்டு ஆவியது ஓடும் மட்டும்
கூடியன்பாய் வாழ்ந்திடுதல் வாழ்க்கை! ஆடு
மாடுகளைப் போல் வாழும் மனிதர் தம்மை
மாற்றிடவே “மேதினமும் வரத்தான் வேண்டும்”

அடக்குமுறை அல்லாத ஆட்சிப் பாதை
அடிவருடி வாழாத புரட்சிப் பாதை
தொடருகிற சந்ததியைத் தோற்றும் பாங்கில்
தொல்லுலகில் அடித்தளங்கள் தோன்றவேண்டும்
இடர்நல்கி, அயலோர்க்கு இன்னல் நல்கி
இன்பத்தை தாம்நுகரும் சுயநலங்கள்
அடியோடு அடிபெயர்ந்து போக வைக்க
ஆண்டாண்டு “மேதினமும் வரத்தான் வேண்டும்”

நேயமுடன் எல்லோரும் நெருங்கி வாழும்
 நிம்மதிசேர் வாழ்க்கையினைப் படைத்துக் காட்ட
 தூயதமிழ்க் கவிபாடும் கவிஞரெல்லாம்
 துணிவோடு “பா” பாடும் வசந்த காலம்
 தான் தோற்ற உழைப்பவர்கள் தலைநிமிர்ந்து
 தன்மானம் மிக்கவராய் மண்ணில் வாழ
 மீண்டுமொரு துயர்க்கோலம் நேரா வண்ணம்
 “மேதினமும் சீர் செய்ய வரத்தான் வேண்டும்”

பொதுநோக்கு சிந்தனையில் வேண்டும்! நேர்மை
 புவிமீது வாழ்வினிலே இணைதல் வேண்டும்
 எதுஎதுவோ, எப்படியோ நடந்த போதும்
 எந்நாளும் நீதியினை நினைக்க வேண்டும்
 புதுப்புதிதாய் பதவி வரும், உயர்வு தோன்றும்
 பூரிப்பில் எமை நாமே மறந்து போனால்
 எதிர்காலம் இருளாகும் என்ற உண்மை
 எடுத்துரைக்க “மேதினமும் வரத்தான் வேண்டும்”

நவமணி 1992

ஒளியென்று காணும்?

உணர்வுகளால் உருப்பெற்ற பாக்கள் - அவை
உலராது மணம் வீசும் பூக்கள்!
கனவுகளும் கற்பனையும் சாகும் - இந்த
கனம்மிக்க படைப்புகளோ வாழும்!

இரவுபகல் தோன்றுவது இயற்கை - புது
இயந்திரங்கள் தோற்றுவது செயற்கை!
வரவென்றால் இறப்பல்ல ஐனனம் - இவ்
வாழ்வினிலே செலவென்றால் மரணம்!

இன்பமதும் துன்பமதும் வாழ்க்கை - அதை
ஏற்றிடவே உருவெடுத்த யாக்கை!
துன்பத்தில் துவளாத உள்ளம் - இந்த
தொல்லுலகை எப்போதும் வெல்லும்!

காதலெனில் இருமனங்கள் சேர்க்கை! - தமிழ்
காதையெனில் கவிஞர் தரும் வார்த்தை
சாதனைகள் வரலாற்றுச் சிற்பம்! - இதை
சரித்திரங்கள் என்றுலகம் செப்பும்!

வித்துவங்கள் கல்வியறிவில்லை - அது
வினைப்பயனாம் குலவித்தை உண்மை!
தத்துவங்கள் இதைத்தானே கூறும் - “இத்
தரணியொளி தனையென்று காணும்?”

சிந்தாமணி 1990

நளிணம் காட்டும் நங்கை!

சங்கொத்த கழுத்து; மயில் சாயல்
சாற்றுமொழி முக்கனியின் தோயல்
நுங்கொத்த மார்பழகி
நுதல் நிலவுக் காரியவள்;
சங்கமத்தில் கங்கைநதி பாயில்!

முத்தனைய தாமவளின் மூரல்
முலையிரண்டும் இயமத்தின் சாரல்
சித்தத்தைச் சிறைகொண்ட
சிங்காரி அயலிருந்தால்
சத்தந்தான் உல்லாசம் நேரில்!

நகங்களவை பவளத்தின் கீற்று
நங்கையவள் சிற்றின்ப ஊற்று
அகம் வெள்ளை ஆனவளின்
அன்புக்குத் தாரணியில்,
நிகரில்லை; அவளுலவும் காற்று!

தக்காளிப் பழமொத்த கன்னம்
தையல்நடை உவமையிலே அன்னம்
எக்காலும் தவசிகளும்
எழில்கண்டு மோகிக்கும்
அக்கன்னி மதுகொண்ட கிண்ணம்!

சடையழகு கருக்கொண்ட மேகம்
சாற்றுமொழி இன்வீணை ராகம்
கடைந்தெடுத்த சந்தனமாம்
கவின் கொண்ட தேகத்தாள்
உடைகளையேன்; உளம்கொள்ளும் மோகம்!

வில்லனைய தாமவளின் புருவம்
விளையாடற் கேற்றதவள் பருவம்
இல்லையெனும் படியாக
இடை பெற்றாள் கொடியாக
சொல்லவொணா இ(அ)வள் காட்டும் நளிணம்!

தினமுரசு 1988

மனிதம் மறந்தார்.

01. கிரணம் வழங்கும் கதிரவனும்
கிழக்கில் உதிக்க மறக்காமல்
வரவைத் தருவான்! அம்புலியும்,
வருமே உடுக்கள் விண் மீதில்!
இரவும் பகலும் இதுபோலே
இயற்கை நல்கும் கொடையாகும்!
கரவு செய்யும் மனிதர்கள் தாம்
கடமை துறந்தார்; புரியாதே!
02. வல்ல இறைவன் அடிதொழுவே
வாழ்வில் மறந்தார்! அன்னாரின்
நல்ல திறமை கிட்டாமல்
நலிந்து வாடி மடிகின்றார்!
எல்லா நலமும் சேருவதை
எண்ணிப் பாரா நிலையாலே
அல்லல் கண்டு வாடுவதும்
அன்னார் செயலின் முறைகேடோ?
03. பெற்ற தாயை - தந்தை தனைப்
பேணி மதிக்கும் நிலை விட்டு
கெட்டார் இதனால் சீர்கேட்டைத்
தொட்டார் இதுவும் வியப்பில்லை!
மட்ட ரகமாம் சிந்தனைகள்
மனதில் தோற்றும் இச்சைகளைத்
தொட்டார் நாளும் துயருற்றார்!
தொடரும் வாழ்வில் முறைகெட்டார்!
04. கோளும் பகையும் குறிக்கோளாய்
கொள்ளும் நிலையால் குலைவுற்றார்!
வாழும் வகைகள் பற்றாமல்
வாழ்ந்து முடித்து வளமற்றார்

சூழும் துயரம் தனைப் பற்றிச்
சுயநலத்தை வரவேற்றே,
நாளும் வாழும் நிலையானார்!
நலிவு பற்றி விலையானார்!

05. அண்ணன் - தம்பி அடிபிழிகள்
அனந்தம் தினமும் கெடுபிழிகள்
திண்ணம் இல்லாக் கொள்கையினால்
தினமும் பலபேர் பலியானார்!
உண்மை - நேர்மை - நீதியினை
உதறித் தள்ளி வாழ்வினிலே
மண்ணை விரும்பி வாழ்கின்றார்!
மனிதம் மறந்து மாள்கின்றார்!

நேயம் 2000

விழிகள் தூங்குமா?

1. சிறைக்குள் ளிருக்கும் அத்தானுக்கோர்
செய்தி தருகின்றேன்! - மனக்
குறையைச் சொல்லி கடிதம் தன்னை
கோதை வரைகின்றேன்!
2. பிழைகள் செய்யா உங்களை ஏனோ
பிடித்து அடித்தார்கள்! - என்
தலையின் விதியா கொடிய சிறையில்
தள்ளி அடைத்தார்கள்!
3. திகதி மாதம் ஆண்டுகள் போயும்
திரும்பி வரவில்லை! - இறை
அகதி யென்றே வாழ்ந்திடும் எனக்கோ
ஆறுதல் தரவில்லை!
4. பிள்ளைகளோடு தொல்லைகள் கண்டே
பேதை துடிக்கின்றேன் - படும்
அல்லல்கள் தன்னை நிதமும் எண்ணி
அழுதே முடிக்கின்றேன்!
5. உத்தமனாக வாழ்ந்தீர் அத்தான்
உள்ளம் தாங்கிடுமா? - எனை
நித்தமும் உங்கள் நினைவில் இணைத்தீர்
நயனம் தூங்கிடுமோ?

தினமுரசு, 1990

சுகபோகம் எமக்குத்தான்.

ஊரை ஏய்த்து 'உவர்மலை' தனிலோர்
உயர்நிலம் வாங்கிடவா? - உன்
பேரைச் சொல்லக் கிளியே உனக்கோர்
பெருமனை கட்டிடவா?
காரை வாங்கிக் கதிர்கா மத்துக்
கந்தனைக் காட்டிடவா? - என்
ஊரை விற்றும் உன் கழுத்தினிலோர்
உயர்கொடி கட்டிடவா?

பணத்தைக் கண்டால் வாயைத் திறக்கும்
பிணந்தான் அறிவாயா? - நாம்
பணத்தைச் சேர்ப்போம் பாரே எங்கள்
பக்கம் உணர்வாயா?
கணக்கு வழக்கில் கவனம் வேண்டும்
கண்ணே அறிவாய் நீ! - எமைப்
பிணக்கில் மாட்டி விடவும் முயல்வார்
பெண்ணே புரிவாய் நீ!

சித்தம் தெளிந்து சொல்வேன் நாளும்
செயலில் வித்தகி நீ! - தொடர்
எத்தனை பிறவி பெற்றால் ஏனும்
எந்தன் சொத்தடி நீ!
கத்தி ஓசை எழுப்பும் அந்தக்
கடல்வாழ் முத்தே கேள் - இங்கு
புத்தி இல்லார் வாழும் வரை 'சுக
போகம் எமக்குத்தான்!"

தினமுரசு, 1994

பென்சன் வரும் வேளை...

புல்லுக்குத் தீ மூட்டிப்
புற்றெல்லாம் சீர்படுத்தி
நல்லபடி வரம்ப மைத்து
நாட்பார்த்து வயல் உழுது,
நெல் விதைத்து உரமிட்டு
நேராக மருந்த டித்து
அல்லும் பகலும் போய்
அழகு பயிர் பார்த்து வந்து ...

காட்டுப் பன்றியுடன்
கரிக்கூட்டம் வாராமல்
தோட்டா - துப்பாக்கித்
துணையோடு கண் விழித்து
போட்ட விதை ஒன்றேனும்
போகாமல் பாழாகி
நாட்டமுடன் காவல் செய்து
நாட்டவர்கள் துணையோடு...

முற்றியே மிக விளைந்து
முகம் காட்டி கலகலக்கும்
நெற்குவையை அறுத்தெடுத்து
நெட்டுயர்ந்த கோபுரமாய்
சுற்று வட்டக் களமதிலே
சூடாக்கி வைத்ததெலாம்
பற்றியதோர் தீப்பொறி யால்
பாழாகிப் போனது போல் ...

ஆண்டுகளோ பதின் எட்டு
ஆசையுடன் “அஞ்சல் அகக்
கோன்” என்ற மதிப்போடு
கொடி பிடித்த வாழ்வினிலே
“பென்சன்” கைக்கு வரும்
பேறான கால மதில்
என்றன் தலை விதியா
இப்படியோர் இடை நிறுத்தம்.

நவமணி, 2000

விடிவு தோன்றுமா?

சண்டைகள் சாய்ந்து சச்சரவோய்ந்து
சமத்துவம் என்று வரும்? - வெடிக்
குண்டுகள் ஓசை, கொலை வெறிப்பேச்சு
கேளா நாள்வருமா?

சிரிப்பினை மறந்து இருந்திடும் சனங்கள்
சிரித்திட வழி வருமா? - உடல்
தெருநடு வீதி தனில் விழும் அந்த
ஒரு நிலை மாறிடுமா?

மக்களை மக்கள் மதித்திடும் நிலைதான்
மண்ணில் வந்திடுமா? - மொழிச்
சிக்கல்கள் ஓய்ந்து செம்மைகள் காணச்
செகத்தில் நாள் வருமா?

அடக்கு முறையும் அசுரத் தனமும்
அடியோ(டு) ஓடிடுமா? - இனி
நடக்கும் காலம் தனிலே தானும்
நன்மைகள் கூடிடுமா?

அடிமை விலங்கு அனைத்தும் தகர்ந்து
அகிம்சை நிலை பெறுமா? - புவி
விடிவு என்று புலரும் பொழுதை
விரைவில் ஏற்றிடுமா?

பண்டைச் சரிதம் பலதும் மீண்டும்
பசுமை பெற்றிடுமா? - இரு
கண்கள் மீண்டும் கலவரம் ஓய்ந்த
காட்சி கண்டிடுமா?

தினமுரசு 2001

கற்றுத் தொழில் பற்று!

கற்றிடச் செல்லும் தம்பி
கண்ணெனும் கல்வி தன்னில்
பற்றினை வைத்தே நித்தம்
படித்திடு! பெண்கள் பின்னே,
கற்றிடும் பழக்கம் கொண்டால்
சுகமெனத் தெரியும் இப்போ!
மற்றவர் உத்தி யோக
மாண்பினைப் பின்னர் கண்டு....

நித்தமும் மனதுக் குள்ளே
நீ, அழ நேரும் தம்பி!
புத்தகம் தூக்கி நீயும்
புறப்படும் காலை காணும்
அத்தனை பெண்களையும்
அக்காவென் றெண்ணிக் கொள்ளு
தக்கவே சிறுமி யோரைத்
தங்கையாய் நினைத்துச் செல்லு!

அணையிட வேண்டும் தீய -
ஆசைகள் நெருடும் போது!
இணையிலா ஈசன் தன்னை
இதயமும் நினைக்க வேண்டும்
அனைவரும் 'தூயோன்' என்று
அழைத்திடும் நிலையைத் தோற்றி
மனைக்கொரு தலைவன் ஆகி
மண்ணிலே வாழ்வாய் தம்பி!

வாழ்விலே காதல் தேவை
வரம்புண்டு - வயது உண்டு
வாழ்க்கையில் இன்ப துன்பம்
வருவது நியதி தம்பி
ஏழ்மையாம் வாழ்க்கை யென்றும்
இனித்திட மாட்டா துண்மை
தாழ்வின்றி வாழக் "கற்றுத் -
தம்பி, ஓர் தொழிலைப் பற்று!"

நவமணி 2001

கதை சொல்வேன்

ஒப்பு நோக்குப் பகுதியில் நான்
ஓராண்டாகப் பணிசெய்து
கற்றுக்கொண்ட பாடங்கள்
கருத்தில் நிலைத்த கதைகேள்ர்!

நடிகர் பலரை இனங் கண்டேன்
நல்லவர் சிலரின் முகம் கண்டேன்
வடிவில் மயங்கும் பலபேரை
வாழ்நாள் முழுவதும் காண்கின்றேன்!

கோளும் புறமும் குறிக்கோளாய்
கொள்கை யற்ற பேர்வழிகள்
நீளும் புனிதப் பயணத்தை
நிறுத்த முனைந்த கதைசொல்வேன்!

காட்டிக் கொடுக்கும் கஞ்சல்களும்
கடிதம் போட்ட வகைசொல்வேன்
ஈட்டி போலும் இருந்தென்றன்
இதயம் துளைத்த துயர் சொல்வேன்!

அதிகா ரத்தை வைத்தெனையே
அடக்கப் பார்த்தோர்: தம் தலையின்
விதியை நொந்து வாடியதை
விழிகள் கண்ட கதைசொல்வேன்!

தப்பாய் ஒப்பு நோக்கியதில்
தவறும் சேர தண்டனையாய்
செப்பமாகச் சிறுதொகையும்
சேர்த்த துயரக் கதைசொல்வேன்!

சுடர் ஒளி 2010

வாய்த்திடில் அயலில் பாராள்

பருத்த 'பூ சனிக்காய்' ஆளன்
பாவையோ 'முருங்கைக் காய்' போல்
பொருத்தமா இந்தச் சோடி?
பொங்குமா இன்பம் வாழ்வில்?
அருத்தமே இல்லார் கூடி
ஆக்கிய சட்டம் போலே
வருத்தமே வாழ்வில் காணும்!
வசந்தங்கள் தொலைவுக் கேடும்!

ஆழமோ கிணறு 'எட்டு
அடி' யெனில், நீரை யள்ளும்
வாளிகொள் 'கயிற்றின் நீளம்
வாய்த்திட வில்லை யாயின்,
ஏலுமோ நீரை அள்ள?"
என்பது போலே இன்ப
வாழ்விலும் ஆண்பெண் சோடி
வாய்த்திட வேண்டு மன்றோ?

கணக்கராய் இருந்தா லென்ன
'காசாளர்' என்றா லென்ன?
மணமகன் மங்கை தன்னை
மகிழ்விக்கும் வகையில் தேக,
வனப்பொடும் ஆண்மை யோடும்
வாய்மை சேர் உளத்தினோடும்
மணவறை புகுதல் வேண்டும்
மகிழ்ச்சியின் அந்தம் காண!

சாத்திரம் தேவையில்லை
சயனிக்கும் அறையில் 'காம
சூத்திர' முறையில் பெண்ணைச்
சுவைத்திடத் தெரிந்துவிட்டால்
பார்த்திடாள் அயலில் வாழும்
பணத்தனை, அழகன் தன்னை!
'கார்ச் சாரதியோ டென்றும்
கம்பியும் நீட்ட மாட்டாள்!

சூடாமணி 1996

‘சுனாமி’ யே!

1. கண்மூடி விழிக்கின்ற
கணப்போழ்தில் பலவுயிரை
விண்ணேக வைத்தே நீ
விளையாடி விட்டாயே!
மண்மூடி இல்லங்கள்
மடிந்தவுயிர் எத்தனையோ?
2. மாடாடு, கோழியினும்
மயில், வாத்து, முயல் பிறவாய்
ஏராளம் பிணம் குவித்து
ஏன் மௌனம் கொண்டாயோ?
தாராளம் உன்சீற்றம்
தாரணி செய் தவறென்ன?
3. பச்சையினம் மழலை களைப்
பாலூட்டும் தாய்மாரை
இச்சையெலாம் தொலைத்திட்ட
ஏராளம் முதியவரை
கச்சை புனை கன்னி யரைக்
காளையரைப் பலி கொண்டாய்!
4. கல்விதரு நிலையங்கள்
கடை, வீதி பாலங்கள்
வல்ல இறை கோயில்கள்
வழிபாட்டு விகாரைகள்
பள்ளி வாசல்களும்
பலநூறு “சேர்ச்” இல்லை!
5. தென்னைமரத் தோட்டங்கள்
தெப்பங்கள், கனித் தருக்கள்
வண்ணமலர்ப் பூங்காக்கள்
வயல்வெளிகள் வனப்புக்கள்

எண்ணவிய லாத விதம்
இலதாக்கிச் சென்றிட்டாய்!

6. நீர் நிலைகள் பெருங் குளங்கள்,
நிறைநீர் மனைக் கிணறு,
ஊர்திகள், கால்நடைகள்,
ஒரு நாறா சடலங்கள்?
பேர் சொல்லி அழுபவர் தம்
பெரும் துயரம் அறிவாயா?

7. கனாவில் நடந்தது போல்
கண்டு விச னிக்கின் றோம்!
“கனாமி”யே உன் சீற்றம்
சொல்லும் தர மன்று!
வினாவொன்று விடுக்கின் றேன்!
விடைதா, உன் நோக்கமென்ன?

தினகரன் 2006

விளையாட்டை என்னில் காட்டு

நுனிமுக்கில் நீ வந்து கடித்தால் கூட

நோகேன்யான் நுளம்பாரே! ஆனாலொன்று
கனியொத்த காதலியின் கன்னம் மீது

கடித்தவளின் கண்ணுறக்கம் கலைக்கவேண்டாம்!

எந்தேக மெங்கெனிலும் நீ தான் வந்து

எப்போதும் கடித்தாலும் எதிர்க்கமாட்டேன்
பொன்போலும் தேகத்தைத் தனதாய்ப் பெற்ற

பொன்மயிலாள் மேனியிலே கடிக்கவேண்டாம்!

ஒத்துக்கொள் எந்தனது அன்புவார்த்தை

உனக்குதவ எப்போதும் அடியேனுள்ளேன்
குத்தியெடு உந்தனது ஆசைதீர்

குலமணியை மட்டும் நீ எழுப்பவேண்டாம்!

கலப்பினிலே எந்தனுடன் பங்குகொண்டு

களைத்துப்போய் தூங்குகிறாள் எழுப்பவேண்டாம்
நிலவுமுகம் நிசியினிலும் எழிலையென்றன்

நேரிழையின் அருகினிலே நெருங்கவேண்டாம்!

அழகியென்று நீயவளின் உடலைத்தீண்டி

அரைகுறையில் அவள்தூக்கம் கலையுமானால்
உளம் திறந்து கூறுகின்றேன் “கொயில்” கொழுத்தி

உறவினரோ டுன்னையுமே ஓடவைப்பேன்!

முத்தமிட்டாள் என்றனது உதட்டில், அங்கு

முகம் புதைத்தால் உந்தனுக்குப் போதையேறும்
சத்தத்தை இனிநீயும் குறைத்துக்கொண்டு

சரி, உந்தன் விளையாட்டை என்னில் காட்டு!

சுடர் ஒளி 2007

மறுபிறவி உண்டென்றால்.

தினம்பத்து என்றனையே திருப்தி செய்து
திரும்பிவிட்டாய் கடமைக்காய் சொந்த ஊர்க்கே!
மனந்தாங்கு தில்லையடி பசியேயில்லை!
மயிலேயுன் நினைவேதான் நிசியில் கூட!
வனத்திடையே முனிவனெனத் தனித்தேயிங்கு
வாடுகிறேன்! நீயில்லை வசந்தமில்லை!
குணக்குன்றே மோகனமே! நித்தம் நித்தம்
கோடியென மீண்டுமெப்போ தருவாய் முத்தம்?

தொடர்புறவே பல தடவை முயற்சி செய்தேன்
தொலைபேசி வசதியிங்கு சீராய் இல்லை!
கடவுளையும் நோகின்றேன் கண்ணே உந்தன்
கதைகளா நிலையாலே தீராத்தொல்லை!
கோடையுடன் மாரியெனும் பருவகாலம்
குமரி நீ, இளைஞன்யான் இளமைக்கோலம்!
வாடைவந்தும் தீண்டாத படியே நானும்
வஞ்சியுனைக் கைச்சிறையில் வரித்துக் கொள்வேன்!

“பிள்ளைகளின் பிள்ளைகளும் வளர்ந்து விட்டார்
பேராசை இனிவேண்டாம்!” என்றென் ஆசை
கிள்ளிவிட முனைந்தாயே கிளியே நானும்
கிழப்பருவம் அடையவில்லை உளத்தாலின்னும்!
“தள்ளியே தூங்குங்கள்” என்றே சொல்லித்
தனித்தனியாய் பாய்போட்ட சரித்திரத்தைக்
கள்ளியே கற்பனையில் கவிதையாக்கிக்
கடிதமென அனுப்புகிறேன்; படித்துப் பார் நீ!

வருத்தமென்று எழுதிவைத்த அஞ்சல் அ.து
வருத்தத்தோ டிங்கிருந்த எனக்கு மேலும்
வருத்தத்தைத் தந்ததடி; என்ன செய்வேன்?
வந்துனையும் பார்த்திடவே முடியா வண்ணம்,
தெருச்சொறி நாய் போலிங்கு அங்கு மிங்கும்
திரிகின்றேன்; அலைகின்றேன்; தேற்றுதற்கு
ஒருத்தருமே இங்கில்லை உயிரே “மீண்டும்
ஒரு பிறவி உண்டென்றால் இணைவோம் கண்ணே!”

சுடர் ஒளி 2008

அருளைத் தா!

அங்கும் இங்கும்தினம் ஓடி
அலைந்து திரிந்தும் காணாமல்
எங்கு ஒளித்தாய் பரம்பொருளே!
எழிலாய் வாழ அருளைத்தா!

திங்க ளுடனே கங்கைதனை
திகழும் முடியில் வைத்தவனே!
மங்காதுன்றன் நினைவுடனே
மண்ணில் வாழ அருளைத்தா!

பாதம் தொழுது பணிந்துனது
பக்திகாண வருகின்றேன்!
நாதா, வாழ்வை சீராக்கி
நல்வழி காட்டு; அருளைத்தா!

காதல் செய்து களிப்பூட்டிக்
கவலைக் கடலில் தள்ளிவிடும்
மாதர் மையல் அணுகாமல்
மண்ணில் வாழ அருளைத்தா!

அன்புக்காக உயிர்விடவும்
அஞ்சா நெஞ்சம் உள்ளவரை
நண்பராக்கி - என் வாழ்வில்
நலங்கள் சேர அருளைத்தா!

மந்தைகள் போலும் வாழாமல்
மனித னாக மண்ணுலகில்
கந்தை யுடுத்தி வாழ்ந்தாலும்
கண்ணிய னாக அருளைத்தா!

நாட்டுப் பற்று மிக்கவனாய்
நானும் வாழ; மது தொட்டு -
ஆட்டம் போட்டு வாழாமல்
ஆண்டவனே நீ அருளைத்தா!

மழலைபெறும் இயந்திரம்

ஒரு பிள்ளை நடந்திடும் ஒரு பிள்ளை தவழ்ந்திடும்
ஒண்டொடி தாய்மைப்பே றடைவாள் - ஆண்டாண்டு
'மருத்துவ மனைக்கு வருவதும் போவதும்
மங்கையின் வாழ்க்கையாய் இருக்கும்!

கட்டிய கணவனே என்பதால் மற்றவர்
காணாமல் உறவுக்கு இசைவாள் - மிருகம்
முட்டியே மோதிடும் மோகத்தைத் தீர்த்திடும்
மேளமாய் உதரமும் வளரும்!

மதுவிலே நித்தமும் மகிழ்வினைக் காண்பவன்
மங்கையில் திளைத்திட நினைப்பான் - கைப்பிடித்த
மாதுதான் இச்சைக்கு உடன்பட மறுத்திடில்
மாட்டைப்போல் அவளையே உதைப்பான்!

அறுகவை அடிசிலை வாழ்விலே கண்டிடாள்
அவன் தேவை தீர்க்கின்ற பொறியாய் - நாளும்
சிறுகுடிசை தன்னில் வாழ்வினை ஓட்டுவாள்
சிறுமைதான் தீர்ந்தவாழ் வறியாள்!

அயலிலே உள்ளவர் வாழ்வினைக் கண்டுமே
அரிவையோ மனதுக்குள் அழுவாள் - புருஷன்
புயலுருக் கொண்டுமே பூவையை வருத்துதல்
பிள்ளைகள் மட்டுமே தெரிவார்!

கடவுளை நொந்துமே காலங்கள் கழிந்திடும்
களிப்பில்லை; கலிபடர் வாழ்க்கை! - இந்த
மடமாது போலொரு 'மழலைபெறும் இயந்திரம்'
மடியும் வரை இதுதானா சாசனம்?

சுடர் ஒளி 2007

மழையாகி வா வருணா!

நிலத்தினில் வளர் மரங்கள்
நிர்க்கதி ஆச்சு! வண்ண
எழில்தரும் மலர்க்கா யாவும்
எரிந்துமே கருகிப்போச்சு
குளங்களும் வற்ற நீர்கொள்
குட்டையும் காய்ந்து போச்சு
வளம்தரும் “வருணா” உந்தன்
வரம்மழை கிடைக்க வேண்டும்!

கதிரவன் கிரணம் தன்னால்
கனல்கிறான்! நீண்ட நாளாய்
கதிதரும் ‘வருணா’ உன்னைக்
காணவே இல்லை! நீயும்
சதியது புரிவாய் என்று
சகமதில் நினைத்தோ மில்லை
பதியினைக்குளிர்ச் செய்ய
பறந்து வா! கனலை நீக்கு!

தொற்றுநோய் யாவும் வந்தே
தொல்லையில் ஆழ்த்த; எம்மைப்
பற்றிய பிணிகள் கூடிப்
பாடுகள் படுத்த, நாங்கள்
கட்டிய கிணற்றின் நீரும்
காலியாய் போச்சு திந்திக்
கட்டத்தில் ‘வருணா’ வந்துள்
கருணையைப் பொழிவாய் கோவே!

வேற்றவர் நாட்டுக் கெல்லாம்
விலைபெறு தானி யங்கள்
ஏற்றியே பண்டம் மாற்றி
இசைபடைத் திருந்த நாங்கள்

சோற்றினுக் கில்லை யென்றே
சொல்லிடும் நிலை வராமல்
மாற்றுவாய் இன்னல்! மண்ணை
மழையினால் குளிரச் செய்வாய்!

கோன்முறை அரசு செய்தால்
குறைவிலா துயிர்கள் வாழும்
வான்முகில் வழாது பெய்தால்
மலிவளம் சுரக்கும்! நாட்டில்
மேன்மையே தங்கி இந்த
மேதினி களிப்பில் ஆட
வானிருந் திறங்கி இங்கு
'வருணனே ஓடி வாராய்!'

நவமணி 2001

கௌரவப் பிச்சைக்காரன்!

அவ்வையின் நூல்கள் கற்றேன்
ஆம், திருக்குறளும் கற்றேன்!
செவ்வையாய் நிகண்டு கற்றேன்
சீறாப்பு ராணம் கற்றேன்!
எவ்விடம் எல்லாம் தேடி
ஏற்றநன் நூல்கள் கற்றேன்!
செவ்வையாய் பட்டம் பெற்றும்
செகத்தில் நான் பிச்சைக் காரன்!

தெய்வீக மறையாம் அந்தத்
“திருக்குர்ஆன்” முழுதும் கற்றேன்!
உய்வடை வழிகள் காட்டும்
உயரிய “பைபிள்” கற்றேன்!
ஐம்பெரும் காப்பி யங்கள்
அடிநுனி வரையும் கற்றேன்!
வையகம் மீதில் பாடல்
வடிக்கும் நான் பிச்சைக்காரன்!

ஆங்கில நல்ல றி(ஞ்)ஞர்
ஆக்கிய நூல்கள் கற்றேன்!
தீங்கிலாக் குரவர் செய்த
திருமுறை அனைத்தும் கற்றேன்!
பாங்கியைத் திருப்தி செய்யும்
பாலியல் முறைகள் கற்றேன்!
ஔங்கியான் ஒலித்து மென்ன
உலகில் நான் பிச்சைக்காரன்!

ஐவரின் சரிதம் காட்டும்
அரிய பாரதமும் கற்றேன்!
கௌதம புத்தன் வாழ்வில்
கருணையைத் தேர்ந்து கற்றேன்!
உய்விலா வாழ்வில் நொந்து
உலவிடும் நடைப்பிணம் நான்!
செய்தொழில் இழந்த பின்பு
செகத்தில் நான் பிச்சைக்காரன்!

உணர்ந்து கரம் பற்றாய்!

காதலித்து உணர்வு களைக்
காரிகைக்குத் தூண்டி விட்டு
சீதனத்தை எதிர் பார்க்கும்
சீரிளைஞா! உன்றனது
பேதமையை எண்ணி நிதம்
பெருந்துயரம் கொள்ளுகின்றேன்
ஆதனமா? இல்லை யவள்
ஆம், தனங்களா பெரிது?

முல்லைமலர் பூப்பதுபோல்
முறுவலிக்கும் எழில்மகளின்
எல்லையிலாப் புன்னகைக்கு
என்னவிலை குறிப்பாய் நீ?
பல்காட்டி, கைநீட்டிப்
பல இலட்சம் கோருவது
வல்லவுந்தன் ஆண்மைக்கே
வடிவில்லை அறிவாய்நீ?

வஞ்சியவள் கால்பெயர்ந்து
வருமழகு ஒருகோடி
கொஞ்சதமிழ் மொழிவழங்கும்
குறைவில்லா இதம்கோடி!
பஞ்சணையில் அவளிணைந்து
பயிற்றுக்கின்ற சுகம் கோடி!
கஞ்சமலர் முகத்தாளின்
கவின் தொடைகள் இருகோடி!

குழலழகு கோடி பெறும்
கொவ்வையிதழ் ஒரு கோடி
'பளபள'க்கும் 'அப்பிள்' நிகர்
பழக்கன்னம் ஒரு கோடி
பொழில் நிகர்த்தாள்; புதையலெனும்
பூவையவள் உடலேற்ற
எழிலனைத்தும் பலகோடி
இதையுணர்ந்து கரம் பற்றாய்!

சுடர் ஒளி 2007

உலுத்தரால் உலகுய்யாதே!

பலருக்கும் பதவி ஆசை
பற்றிய தாலே இந்த
உலகத்தில், ஊரில் எல்லாம்
உண்மையோ டமைதி போச்சு!
கலகத்தை விரும்பு மந்தக்
கஞ்சல்கள் செய்கை தன்னால்,
நிலவுக்குப் போயும் என்ன
நிம்மதி காதம் போச்சு!

ஊரவன் அயலோன் சொந்த
உறவினன் என்று பார்க்கும்
நேரமும் அற்று, பாழாம்
நிசியிலும் பகலி லெல்லாம்
போரது புரியும் எண்ணம்
புந்தியில் கொண்டார்! கொண்ட
தாரமோ தடுத்த போதும்
தடியடி புரிகின் றாரே!

பொதுப்பணி புரிவோர்! இந்தப்
புகழினை விரும்ப மாட்டார்!
சதத்துக்கும் ஆசை கொள்ளார்
சத்தியம் தனையும் தள்ளார்!
மது, புகை பிரியமற்று
மதியுடன் மானம் காத்து
எது நலம்? தீதென்றெண்ணி
இலட்சியப் பாதை செல்வார்!

பிறந்தவென் ஊரில், இன்று
பிளவுகள் பெருகலாச்சு!
இறப்பிலும் கலந்து கொள்வோர்
இவர்தொகை அருக லாச்சு!

சிறப்புகள் பணத்தர் தம்மைச்
சேர்வதாய் சிந்திக் கின்றார்!
மறந்தனர் மனிதம் தன்னை
மந்தைபோல் மாறி விட்டார்!

குலத்திலும் மேலோர் சற்றுக்
குறைந்தவர் பேதம் கண்டு
நிலத்தினில் வாழு வோர்க்கு
நிலமுமே மகுடம் சூட்டும்!
மலத்திலே அமரும் ஈக்கள்
மலரிடை தேனை மாந்தா!
உளத்திறந் துரைப்பேன்! இந்த
உலுத்தரால் உலகுய் யாதே!

வீரகேசரி 1994

ஓலித்திடுமா என் பாடல்?

கல்விதரு கூடங்கள் மூடுவிழா காணும்
காவல் செய் பட்டாளம் தேடுதலை நாடும்
கொல்லுகின்ற வறுமையது குரல் வளையை நெரிடும்
குமரிகளின் தூய்மையினை கழுகுகளோ திருடும்!

பட்டினியால் குடும்பங்கள் நித்தமுமே வாடும்
பாலுக்கு வழியின்றிப் பிஞ்சுகள் கண்மூடும்
உத்தமரின் போதனைகள் புதைகுழியில் ஆழும்
உண்மையதன் உயிர்போக்கி பொய்மை உயிர் வாழும்!

மாளிகைகள் மஞ்சுதொடும் பூமியினைக் கொஞ்சும்
மறுநாளும் நடப்பவைகள் முதல்நாளை மிஞ்சும்
நாழிகைக்குள் ஓர் ஊரின் சரித்திரமே முடியும்
நாளொன்றும் வேட்டோசை கேட்டாலே விடியும்!

வதனங்கள் காட்டாமல் சிரசுகளே ஆடும்
வாழ்வினிலே பல்லாண்டு சிறையுள்ளே ஓடும்
சுதந்திரத்தைப் பேசிடவும் எழுதிடவும் கற்றோம்
சுகித்தோமா இதுவரையில் எதையுலகில் பெற்றோம்?

பேச்சளவில் சமவுரிமை பெற்றவர் நாம் உண்மை
பெரிதாகப் பெற்றுவிட்டோம் பிறிதென்ன நன்மை?
மூச்சுவிட முடியாத ஒரு காலகட்டம்
முடியாதா சிலர்வாழ பலர் மாளும் சட்டம்?

பாட்டெழுதும் கவிஞனுக்கு உலகிலெது வேண்டும்
பறிபோன சுதந்திரத்தை யார்தருவார் மீண்டும்?
நாட்டமென்ன என்விருப்பு கூடியுற வாடல்
நாட்டினிலே “ஓலித்திடுமா எந்தனது பாடல்?”

சுடர் ஒளி 1995

உன் காலடி என் சொர்க்கம்!

மண்ணக வாழ்வி லுன்னை
மனைவியாய் பெற்ற நன்மை!
துன்பத்தில் கூட நாளும்
துளிர்க்குமே கோடி யின்பம்!
கண்ணென இருந்து காக்கும்
கண்மணி உன்னால் நானும்
விண்தொடு புகழில் நின்று
வியப்படை கின்றேன் கண்ணே!

அடிசிலில் அறுசு வைக்கும்
அப்பாலே மேலும் கண்டேன்!
படிசொல்லே தவறா நிற்கும்
பாவை நீ கிடைத்த தாலே
முடிசூடா மன்ன னென்று
முறுவலோ டென்று முள்ளேன்!
அடிக்கரும் பாகி நீயும்
அளிக்கிராய்; இனிமை நாளும்!

உல்லாசம் என்றே சொல்லும்
உணர்ச்சியின் உச்சக் கட்டம்
சல்லாப சாக ரத்துள்
சதிபதி யாகி நித்தம்
எல்லாமே காணத் தந்தாய்!
இளமைக்கு வலிமை சேர்த்தாய்!
கல்லாத மூடன் உன்னால்
'கவிமணி' பட்டம் பெற்றேன்!

பொழிலிடை மலரும் பூவாய்
புன்னகை சிந்தும் அந்த
எழிலினால் என்னை ஈர்த்து
என்னென்ன வெல்லாம் செய்வாய்!
குளிர்நில வான தேகம்
கொடுத்திடும் விருந்தை மாந்திக்
களிப்படை கின்றேன்! உந்தன்
காலடி எந்தன் சொர்க்கம்!

கவிஞன் கண்ட சொர்க்கம்

ஒட்டடை காற்றி லாடும்!
ஒடுமே பல்லிக் கூட்டம்!
தட்டினா லெங்கும் தூசி
தனிமையி லிருக்கு மென்றன்
மாளிகை இதுதான்! ஆனால்
மனமதும் இதையே நாடும்!
வாழிநீ! குடிசை யென்றும்
வளமெலாம் நிறைந்தாய்! வாழி!

நிறைவுடன் கவிதை யாக்கி,
நிலமிசை அளிக்கும் வாணர்,
வறுமையில் வாடலென்ற,
வாசகம் பொய்தா னில்லை!
கவின்கலை வறியோர் சொத்து!
கனகமே உள்ளோர் சொத்து!
புவிதனில் இதுதான் உண்மை!
புகலுவேன் அறிவீர் மக்காள்!

படுக்கையில் மூட்டை குத்தும்!
பாவலன் ஓலைப்பாயில்
கிடக்கையில் எறும்பு ஊரும்
கிளுகிளுப் பூட்டும் யாவும்!
படக்கதை யாகும்; வாழ்வைப்
பைந்தமிழ் சேர்த்துப் பாடின!
கிடைக்குமோ? இதுபோல் வாழ்வு
கவிஞரே இது என் சொர்க்கம்!

வான்மழை பெய்யும் காலை
வறுமையும் சேர்ந்து வாட்ட,
அன்புடன் மனையாள் வந்தென்
அருகினில் இருந்து பேச
என்செய்வேன்; விதியை மாற்றும்,
இலக்கண மதுவும் கற்றேன்!
இன்றமிழ் நீயென் சொத்து,
இதைவிடப் பிறவேன் வேண்டும்?

சுடர் 1976

புகை - பகை

உடல் நலத்தை கெடுத்திருமே "சிகரெட்" என்று
ஒரு மூன்று மொழிகளிலே அறியத் தந்தும்
விடமனமே இல்லாமல் தொடருகின்றீர்
விலைகொடுத்து வில்லங்கம் தனையே வாங்கிக்
கெடுகின்றீர்! நோயாளி ஆகி வாழ்வில்
கேவலமாய் வாழ்நாளைக் கழித்து ஈற்றில்
மடிகின்றீர்! இடையினிலே மனைவி சுற்றம்
மனம்நொந்து அழுநிலையைத் தோற்றுவித்தே!

புகை உமக்கு எப்போதும் பகையே என்று
புரிந்தீரேல் புதுவாழ்வு புலரும்! இன்றேல்
வகையின்றி உமது பணம் கரைந்து போகும்
வடிவான தேகமதும் வரண்டு போகும்
சிகைமூப்புக் காணுமுதல் வீணாய் நீங்கள்
செத்திருவீர்! அரும் மனிதப் பிறவி தன்னில்
தொகைநாட்கள் வாழுதற்கு ஆவல் உண்டேல்
தொடவேண்டாம் இனிமேலும் 'சிகரெட்' தன்னை!

பக்கத்தில் இருப்பவனே பாவிப்போரிற்
பாதிப்பில் முழுமையுடன் பங்கேற்கின்றான்
துக்கமிதை எண்ணுகையில்! "பஸ்ஸில்" "மற்றும்
தொலைதூரப் பயணத்து வழியில்! சினிமாக்
கொட்டகையில் எல்லாமே நீங்கள் செய்யும்
கொடுமையினால் புகைபிடிக்கும் பழக்கமில்லார்;
கெட்டழிய நேரிடலாம்! தயவு செய்து
கேவலம்; இச் 'சிகரெட்'டைத் தூக்கி வீசும்!

நவமணி 1993

அத்தனையும் பொய்யே!

கோலமயில் என்றதுவும் கொவ்வையிதழ் என்றதுவும்
சுவலயத்தில் உண்மையல்ல, பொய்யே! - என்னை
சீலமுள்ள மங்கையென்றும் சிற்றின்பத்து ஆழியென்றும்
செப்புமொழி அத்தனையும் பொய்யே!

அன்னப் பெடை வெட்கிட நீ அழகுநடை பயில்வதென்று
அரிவையெனைக் கூறியதும் பொய்யே! - என்றன்
கன்னமது மாங்கனியை ஒத்தனவே என்று நித்தம்
கவிதை தனில் தீட்டியதும் பொய்யே!

மாமலைகள் போல் முலைகள் மயக்குகின்ற விழிகளென்று
மாநிலத்தில் சொன்னதெல்லாம் பொய்யே! - நீளக்
கூந்தலினை கார்முகிலாய் குறித்ததெல்லாம் உண்மையல்ல
சுவலயத்தில் அத்தனையும் பொய்யே!

பொன்னைவிட நீ உயர்ந்த புவையென்று மடல்களிலே
பொறித்தவைகள் அத்தனையும் பொய்யே! - காதல்
மன்மதனை ஈர்த்தெடுக்கும் மங்கைரதி என்று எனை
மனங்கனியப் பாடியதும் பொய்யே!

காமம் கொண்டே வேளையிலே கட்டழகி என்றெனையே,
காலமெல்லாம் பாடியதும் பொய்யே! - என்றன்
புமுகத்தை நிலவுஎனப்புத்திதெளி வற்றுலகில்
புகழ்ந்தவைகள் "அத்தனையும் பொய்யே!"

தினமுரசு 2001

தொல்லை!

முத்திரை போலுன் கோலம்
முன்வரும் மனக்கண் முன்னே!
சித்திரமென்பேனா, நான்?
சிலையெனச் செப்புவேனா?
பத்தரை மாற்றுப் பொன்னா?
பழம்மிகு பொழிலா? எந்தன்
அத்தையின் மகளா? இன்பம்
அளிக்கின்ற இன்ப ஊற்றா?

வெல்லமா இதழ்கள்? தேனை
வெல்லுமா மொழிகள்? கண்கள்
கொல்லுமா ஈட்டி போலும்
கூறவா, இன்னும் மேலும்!
நள்ளிரா முழுவதும் உன்றன்
நளிணங்கள் பார்க்க ஆசை!
கள்ளிநீ வந்தா லென்ன?
கலவிப்போர் செய்தா லென்ன?

மதர்த்துமே நிற்பதென்ன,
மலைகளா? முலையா? தெங்கின்
நிதர்சனம் இளநீர்? தானா?
'நிகழ்த்தவா' இன்பக் கூத்து?
புதையலா? சொர்க்க மென்னும்
பூமியா? சொல்வாய் தேவி!
எதையெல்லாம் எழுதித் தள்ள
எப்போதும் வருவாய் அள்ள?

நித்திரை யில்லை; இல்லை!
நினைவிலும் நிசியில் நீயே!
புத்தனா? காந்தியா நான்?
புலவன்நான்; உனது தாசன்!
அத்தானே வருவேன் ஓடி
அணைத்திட!" என்றோர் அஞ்சல்
இத்தனை காலம் மட்டும்
இல்லையேன்? இதுதான் "தொல்லை!"

சுடர்ஒளி 2007

நோன்பிருந்து மாண்படைவோம்

“அல்லாஹ்” என்னும் வல்லவனை
அல்லும் பகலும் தொழுதிட்டால்
எல்லா நலமும் சேருமென
ஏந்தல் நபியாம் இறைதூதர்
சொல்லி வைத்த நன்மொழியை
சுவர்க்கம் சேர்க்கும் என ஓர்ந்து
செல்வோம்! நோன்பின் வழிபற்றி
செகத்தில் நாமும் மாண்படைவோம்!

“குர் ஆன்” என்னும் புனிதமறை
கூறும் வழியை வாழ்வாக்கி
தர்மம் செப்பும் ‘இஸ்லாத்தின்’
தரத்தை மதிப்போம்! மறுமையெனும்
வாழ்வின் சுவர்க்கம் சென்றிடவே
வழிகள் படைப்போம்! ஒன்றாகி
வாழ்வில் இறையாம் ‘அல்லாஹ்’ வை
வணங்கி ‘தீனின்’ மாண்படைவோம்!

“தொழுகை” - “கலிமா” - “நோன்பு”டனே
தொடரும் “சக்காத்” - ஹஜ்ஜி” யெனும்
வழுவாக் கடமை ஐந்தினையும்
வாழ்வில் கொண்டால் வளம் சேரும்!
பழுதேயில்லா நோன்பின் நற்
பயனைக் கண்டு பாரினிலே,
எழிலாய் வாழ்வோம்! இறையவனாம்
ஏகன் அருளால் மாண்படைவோம்!

வட்டி சேர்க்கப் பணம் ஈயும்
வாய்மை அற்ற பேர்வழிகள்
கட்டிக் கொண்ட கல்வீடும்
காரும் - சீரும் கடைசியிலே,

ஒட்டிக் கொண்டு வாராதென்று
உணரா நிலையை உலகுக்குத்
தொட்டத் தெளிவாய் போதித்து
தேவன் அருளால் மாண்படைவோம்!

நோன்பே வாழ்வைச் சீராக்கும்
நோவை மாற்றி நேராக்கும்!
நோன்பே சுவர்க்கம் இணைபாலம்!
நோன்பே அமைதி வழிகாட்டும்!
நோன்பின் மகிமை உலகுக்கு
நுவலும் பணிகள் தானேற்று
மாண்பை அடைவோம்! இஸ்லாத்தை
மதிக்கும்(பு) மனிதர் என்றாவோம்!
(தீன் - மார்க்கம்)

நவமணி 2005

காதலைப் பின்னர் தேடு

தங்கையாய் உன்னை யெண்ணித்
தமிழினைச் சொல்லித் தந்தேன்
மங்கை நீ, காதல் என்று
மடலினை வரைந்த தென்ன?

கற்றிடும் தங்கை நீயும்
காதலில் நாட்டம் விட்டு
பற்றுடன் கல்வி தன்னைப்
பயின்றிடு: பயன்கிடைக்கும்!

தந்தை, தாய் கனவு தன்னைத்
தலைகீழாய் ஆக்க வென்றா,
கங்கணம் கட்டி விட்டாய்?
கன்னி நீ, புத்தி கெட்டாய்!

என்னரும் தங்கை 'நால்வர்'
என்னையே நம்பி யுள்ளார்!
அன்னவர் நல்வாழ்வுக்கு
அடித்தளம் இடுதல் வேண்டும்!

கண்டறியாத காதல்
கன்னியே உன்னைப் போலே
கொண்டு நான் விட்டால், எங்கள்
குடும்பமே தெருவில் நிற்கும்!

ஆகையால் அம்மா, தாயே!
ஆசைக்கு அணையைப் போட்டு
வாகை நீ, படிப்பில் சூடு!
வாழ்க்கையைப் பின்னர் தேடு!

தினகரன் 2010

எண்ணிப் பார்ப்பீர்

ஓராண்டு ஏறத் தாழ்
ஒருசதம் உழைப்பே யின்றி
தாராள மாக உண்டீர்
‘தண்ணி’ யும் போட்டு வந்தீர்!
மாறாக இதுநாள் மட்டும்
மாறுத்தேதும் பேசவில்லை
ஆறாத கவலை தந்தீர்
ஆத்திரம் கொள்ள வைத்தீர்!

மதாரும் நெசவில் ‘வோச்சர்’
மணியத்தார் ‘ஆட்டோ றைவர்’
விதானை வேலை காந்தன்
விக்கியும் சவுதி நாட்டில்!
சதாவும் ‘இ.போ.ச’வில்
சாரதி! நீங்கள் மட்டும்
நிதானம் இழந்து இப்போ
நிற்கிறீர், அம்மா வீட்டில்!

கடன்பட்டுக் காசு தந்தும்
கண்மூக்குத் தெரியா வாறு
குடிசையென்று அன்று
குடித்தால் அறிவு கெட்டுத்
தடுக்கியே விழுந்த செய்தி
தர்சினி சொன்னாள் நேற்று!
குடிக்கிறார் அத்தா னென்று
குலமணி அழுதே விட்டாள்!

காதிலே மட்டும் இந்தக்
‘கம்மலை’ மாட்டிக் கொண்டு
வீதியால் போக வெட்கம்
விசனமே கொள்ள நின்று

சாராயப் போத்த லுங்கள்
சகபாடி யென்று நம்பி
ஊரார்கள் தூற்றம் வண்ணம்
உங்களை மாற்றிக் கொண்டீர்!

அவமானப் பட்டு வாழும்
அந்தவோர் அவலம் வேண்டாம்!
சுகமாகச் செத்தால் போதும்
'சுமையாக இருக்கின்றீர்கள்,
என்று நான் கூறவில்லை!"
என்றனின் நிலையி லிங்கு
இன்றெந்தப் பெண்க ளுள்ளார்
என்பதை எண்ணிப் பார்ப்பீர்!

வீரகேசரி 1999

ஊமை

கண்டனன் கண்டாள் நாட்கள்
கடந்தன காத லாச்சு
உண்டிடாள் உண்டிலேன் நான்
உறக்கமும் வந்ததில்லை
கொண்டனன் கொண்டாள் என்னை
குமரன் நான் குமரி அன்னாள்
விண்டிடாள் அதனை யானும்
வெட்கமென் றெண்ண லானேன்!

மணந்தனன் இரவு மாச்சு
மணவறை பள்ளி யாச்சு
கணந்தனில் காதல் முற்றி
கலவியாய் மாற லாச்சு
பணந்தனை பார்த்த தில்லை
பாவையைப் பார்த்த தல்லால்
குணந்தனைக் காண்ப தற்கும்
கொஞ்சநாள் தேவை யன்றோ?

பேசினேன் பேச வில்லை
பெண்மையில் குறைவு மில்லை
கூசினாள் குழுத வாயில்
கொஞ்சிடும் தமிழைக் கேட்கும்
ஆசைதான் பலநா ளாச்சு
அறிந்திட வெகுநா ளாச்சு
மாசிலாள் மாசுள் ளாளாய்
மாறினாள் ஊமை ஆனாள்!

ஒதுக்கவா விட்டு நானும்
ஓடவா ஊமை யானை?
எதுக்கவள் வாயில் பேச்சு
இணை விழிப் பார்வையுண்டே!
செதுக்கிடச் சிற்பி தேடும்
சீருளாள் தனை நீங்காமல்
புதுக்கவி பாடிப் பாடி
பொழுதெலாம் வாழ்வேன் நானே!

வீரகேசரி 1989

புருடர்கள்

பொண்டிலை அனுப்பி விட்டுப்
புருஷர்கள் படும்பா டிங்கே
கண்டவர் அழகாய்ச் சொல்வார்
கண்டிடார் வருவார் காண!
உண்டதால் ஆறு வேளை
உடல்வலு தாங்கொ ணாமல்
கொண்டுமே திரிகி றார்கள்
குந்தவோர் நேர மில்லை!

தாரத்தை ஆதா ரத்தை
தமை வளர்த் திடும்பொருளா
தாரத்திற் காகத் தானே
தமைப்பிரித் தனுப்பு கின்றார்!
வாரத்தை மாதம் தின்று
வருடத்திற் கிரையாகுங் கால்
பாரத்தைத் தாங்கொண் ணாது!
பலபல புரிவார் பாவம்!

ஆடவர் வெளியே செல்ல
அரிவையர் இருப்பார் அந்நாள்
வீடதை ஆண்கள் பார்க்க
வெளியுலா பெண்கள் இந்நாள்!
பாடெலாம் பெரிய பாடே
படுக்கையோ நெருஞ்சிப் பற்றை
ஏடெலாம் மாற வேண்டும்
எழுத்தெலாம் திருத்த வேண்டும்!

காதலோ உள்ளும் காதல்
கனவிலே நீங்காக் காதல்
மோதலே கிடையாக் காதல்
முழுவதும் பொருள் ஆதாரம்?
பாதுகாப் பான காதல்
பகைவரே இல்லாக் காதல்
தோதுதான் தூய காதல்
தொடர்கவே நவீன காதல்!

முடிவில் தோற்றேன்

சந்ததி முன்னர் வாழ்ந்த
சால்புகள் தொலைத்து விட்டு
மந்தியாய் மாடாய் ஆடாய்
மண்ணிலே மானம் கெட்டு
புந்தியில் தெளிவில்லாமல்
போலியாய் வாழ்வையோட்டும்
எந்தனின் ஊரை யானும்
எண்ணியே இதயம் நொந்தேன்!

தாயிலும் மேலாய் அந்த
தலைவனே உறையும் செம்மைக்
கோயிலை மறந்து போனார்
குடித்தனம் குடியால் கெட்டு
நாயிலும் கீழாய் இங்கு
நடைப்பிணமாகி வாழும்
நேயமே மறந்தோர் கண்டு
நெஞ்சமே உருகி நின்றேன்!

கண்நிகர் கல்வி தன்னைக்
கற்றிட விரையும் பள்ளி
தன்னையும் மறந்து சேய்கள்
தங்களின் இஷ்டம் போலும்
இன்னிலம் உலவு நின்ற
இழிநிலை தனையே நானும்
கண்களால் நித்தம் கண்டு
கவலையில் ஆழ்ந்து விட்டேன்!

அயலவர் நேசந்தன்னை
அன்பினை உதறித் தள்ளி
புயலெனப் பூகம்பம் போல்
புவியிலே உருவம் பெற்று

கயவராய் கள்வர் ஆகிக்
கஞ்சலாய் ஒழுக்கம் விட்டு
துயர் மிகு வாழ்க்கை பற்றும்
துட்டரைப் பார்த்து வெந்தேன்!

ஆற்றி வென்னும் அந்த
அந்தஸ்தைப் பகுத்து ஆயும்
பேறினைப் பெற்ற மாந்தர்
பெருமைகள் தொலைத்து மற்றோர்
காறியே உமிழும் வண்ணம்
காசினி தன்னில் வாழும்
சீரிலா வாழ்வை மாற்றச்
சிந்தித்தும் முடிவில் தோற்றேன்!

வீரகேசரி 2008

மனிதனாக நட!

கொஞ்சக் காலம் மனித வாழ்க்கை
குருடன் போலே வாழாதே - பிறர்
நெஞ்சம் தன்னைக் கூறு போட்டு
நீசன் நாமம் சூடாதே!

பண்பை மதிக்கும் மனிதன் என்னும்
படியாய் வாழ்வை நீயோட்டு - தயை
அன்பை நீதி தன்னைத் துதிக்கும்
அன்பு னென்று உருகாட்டு!

சாதிகள் என்னும் சாக்கடை நீரில்
சணமும் நனைய முனையாதே - பலர்
வாதிடும் வகையில் வரம்புகள் மீறி
வாழ்ந்திட என்றும் நினையாதே!

ஆற்றி வுள்ள மானிடன் நீ தான்
ஆற்றிலி லுயர்ந்த ஒரு பிறவி - பெறு
பேறுகள் தோற்றி பெருமைகள் காட்டு
பெ(வெ)ற்றிகள் போகா கைநழுவி!

கன்னிப் பெண்கள் கற்பை மதிப்பாய்
களங்கம் செய்ய விரும்பாதே - உன்
அன்னை தங்கை அக்காமார்கள்
அணியென இவர்கள் மறவாதே!

ஆண்டவன் ஒருவன் மேலென எண்ணி
அவனியில் வாழ்ந்தால் நீபுனிதன் - உன்
வேண்டுகல் யாவும் வெற்றி யளிக்கும்
விதமாய் நடந்தால் நீ மனிதன்!

சுடர்ஒளி 2010

வேண்டுகின்றாள்!

தாய்மை நிலை பெற்று
தாரணியில் எழில் குன்றாச்
சேய்கள் நால்வ ரினைச்
செவ்வியவள் பெற்ற தனால்
காய்வான தேகம் : அவள்
கவலை முகத் திரையில்!
ஓய்வுபெற இன்னுந் தான்
ஓராண்டு இருக்கிற தாம்!

கட்டியவன் தொழி லின்றிக்
கவலையுடன் வாழ் கையிலும்
பட்டப் படிப்பி னுக்குப்
பாலகர்களை அனுப்பி வைத்துக்
கட்டுப்பணம் கல்விக் காய்
கரைத்தவள் பெறு பேறாய்
ஓட்டியுடல் தான் சோர்ந்து
ஓடாகி உலவு கிறார்!

வெளிநாட்டில் அக்கா வும்
விருப்புடைய தம்பி யுமோ
“ரெலிபோனில்” நலம் கேட்டுக்
கொள்வதுதான் வே றில்லை
வெளிச்சம் வரும் மக்கள்
வேலைக்குப் போன பின்னர்
கலிதீர்ந்து அவள் வாழ்வில்
களிகூடும் வாழ்ந் திருவாள்!

சுற்றத்தார் உறவி னர்கள்
சொந்தமென இருந் தாலும்
மற்றவரை எதிர் பார்க்கும்
மனநிலையோ இல்லா மல்
வெற்றிவரும் பட்ட துயர்
விரைவினிலே தீரு மெனப்
பற்றுடனே கை கூப்பிப்
பரம்பொருளை வேண்டுகின்றாள்!

நிச்சயம் வெற்றி!

அடுத்தது காட்டும் பளிங்கினைப் போல்முகம்
கடுத்தது காட்டும் நெஞ்சம் - அட
சிடுசிடுப் புடனே வாழ்ந்திடும் மனிதா
சிரிப்புக்கு ஏனோ பஞ்சம்?

உள்ளொன்று வைத்துப் புறமொன்று கூறும்
உள்ளத்தை நீயெங்கு பெற்றாய்? - வாழ்வில்
கள்ளங் கபடம் பொறாமை பற்றிடும்
கல்வியை நீ யெங்கு கற்றாய்?

சினத்தை விரட்டிடு: சிந்தனை வசப்படு
சீர்பெறும் உன்னரும் வாழ்வு - தூய
மனத்துடன் நாளுமே மண்ணிலே வாழநீ
மறந்திடில் என்றுமே தாழ்வு!

ஆசைக்கு வரம்பிடு: நேர்மையை விரும்பிடு
ஆண்டவன் உந்தனின் பக்கம் - தொகைக்
காசைநீ கண்டுமே காரியம் செய்வதால்
களிப்போடும்: அறுவடை துக்கம்!

நீதியின் அயலிலே நின்றிடில் முடிவினில்
நிம்மதி உனக்கடா சொந்தம் - இங்கு
ஆதியும் அந்தமும் அன்பெனக் கொள்வதால்
ஆனந்தம்: உன்கையில் சொர்க்கம்!

கன்னியர் தன்னை நீ கண்டிடும் போதிலே
கண்முன்னே வரவேண்டும் அன்னை - அந்த
தன்மையை தரணியில் பற்றிநீ நடந்திடில்
தவறேதும் பற்றாது உன்னை!

போதைப் பிரியனாய் புவிமீது வாழ்வதால்
பொருள்பண்டம் இழந்துமே அழுவாய் - உடல்
வாதையும் வந்திடும் வயதுக்கு முந்தியே
வகைகெட்டுப் பாயிலே விழுவாய்!

சாதி என்னுமோர் சாக்கடை தன்னை நீ
சார்ந்து இருக்கவே வேண்டாம் - பொது
நீதி நிலைத்திட நின் பணி தொடருமேல்
நிச்சயம் வெற்றியே யாண்டும்!

சுடர் ஒளி 2010

ஆனந்தம் கண்டவள் நீ!

வேர்த்திட வெய்யில் கொல்ல
வேல்விழி யுன்னை நேரில்
பார்த்திட வேண்டு மென்று
பலமணி காத்து நின்று
பூத்ததென் கண்கள்! ஆனால்
பூவை நீ வரவே யில்லை!
ஆத்திரம் நெஞ்சில் பொங்க
அழுகையோ டுற்றேன் இல்லம்!

ஏய்த்து நீ விட்டா யென்று
எண்ணவோர் மனமு மில்லை!
தாய்தந்த பரிவு தந்தென்
தாரமாய் இருந்த சொத்தே!
நோய்வந்தால் கண்ணாய் காத்து
நுவலவே முடியா வண்ணம்
சேய்போலும் எனையே பார்த்த
செல்வமே நீதா னம்மா!

ஆண்டுகள் இருபத் தாறு
ஆசையாய் இல்ல றத்தில்
தாண்டவே முடியா அன்பைத்
தந்துநீ சிறைப்பி டித்து
வாழ்ந்ததாம் இன்ப வாழ்வில்
வனப்புறு மழலை மூன்றை
ஆழ்கடல் முத்தாய் ஈன்று
ஆனந்தம் கண்ட வள்நீ!

தினகரன் 2010

பாடங்கள் பாழாய்ப் போச்சே!

கிளிமூக்கில் ஒளிதுள்ளும் மூக்குத்தி போடுகின்ற
கிளியை விட்டு
வெளிநாடு நான் வந்து வேதனத்தைக் கண்டதுதான்
வேறொன் றில்லை!
களிசேர்த்து குளிரோடக் கூடுகின்ற மோகனமென்
கவினாள் நித்தம்
அளித்திட்ட விருந்தெல்லாம் அரபுமண் வாழ்வினிலே
அருகிப் போச்சே!

அடைமழையே பெய்தாலும் அனலாகி இதமளித்து
அயலி ருப்பாள்!
குடை போலும் வெய்யிலிலும் நிழல்தந்து சுகம் தந்து
குசலம் கேட்பாள்!
தொடைவாழை மடல் மீது தலைசாய்த்து இரவெல்லாம்
தூங்க வைப்பாள்!
விடைகாண முடியாத பாலியலாம் பாடங்கள்
பாழாய்ப் போச்சே?

கொழும்பு நகர் சென்றாலும் கொழுகொம்பில் கொடியாகி
படரும் கோதை!
கிழக்ககமாம் மட்டுநகர் மலையகமாம் கண்டிநகர்
யாழ்மண் என்ன?
வலம் வந்த இடமெல்லாம் எந்தனுடன் சுந்தரியும்
வளர்த்த நாய்போல்,
நலம்சேரக் கூடிவந்த நல்லபல பொழுதுகளை
மறத்தல் எங்ஙன்?

தாயினைப் போல் பரிவோடு அறுசுவையாய் அடிசிலெலாம்
தந்த பெண்ணாள்!
தாசியைப் போல் இரவெல்லாம் தாளாத உடலின்பம்
ஈயந்த கண்ணாள்!

காசினியில் கவிஞனெனப் புடம்போட்டே கவித்துவங்கள்
கற்றுத் தந்தாள்!
தாசனெனைச் சவூதியிலே விட்டவளும் இலங்கையிலே
தனித்தே உள்ளாள்?

மந்திரிபோல் எந்நாளும் மதியுரைகள் தந்தென்னை
மகிழ வைத்தாள்!
சொந்தத்தால் உறவாலே மனைவியெனும் மகுடத்தைச்
சுவீக ரித்தாள்!
மாசில்லா அன்பாலே மழலைகளோ டென்னையுமே
மழலை யாக்கி,
பேசிடவே இயலாத பெருமையுடன் வாழ்வினிலே
பங்கே கொண்டாள்!

சுடர் ஒளி 2007

மழலைகள் கூட முற்றாய் மறந்ததேன் தெரியவில்லை

பார்த்தவென் உத்தி யோகம்
பாழான காரணத்தால்
சேர்த்ததாம் சொத்துப் பத்தும்
சிதைவுற்ற நிலைமை தன்னால்
நேத்திரம் போல் மதித்த
நேரிழை என்னைப் பிச்சைப்
பாத்திரம் ஏந்த வைத்த
படியொரு நிலைமை யாச்சு!

பெற்றதாய் தந்தை தன்னைப்
பிரிந்துமோ வருடம் ஆறு
சுற்றங்கள் சொந்த மென்போர்
சொல்லிடா நிலையோ வே(பே)று
கற்புடை மனைவி கூடக்
கணவனாய் எண்ணா வண்ணம்
மற்றவர் போலே நின்று
மனதினில் விதைத்தாள் முள்ளூ!

நண்பராய் இருந்து என்னை
நாடியே உதவி பெற்றோர்
என்பவர் கூட வந்து
எட்டியும் பார்ப்பதில்லை
முன்னைய காலமென் கண்
முன்வந்து கவலை நல்கும்
துன்பியல் பாடத்திற்கு
தொடக்கமா முதுமை வாழ்வு?

ஏழ்மையின் உச்சக் கட்டம்
என் தலை விதியா? என்ற
கேள்விகள் உளத்தில் தோன்ற
கேவலம் மிகுந்து சோர்ந்து
நாளொலாம் பெரு மூச்சோடு
நகர்ந்திடும் நரக மான
வாழ்விலே கலிபடர்ந்து
வாழ்கிறேன் களியே யில்லை!

அகவையும் அறுபத் தொன்று
ஆனதால் தேகம் மீது
தொகைப்பெரு நோய்கள் வந்து
தொட்டிட துயரம் முட்ட
சிகையினில் முற்றாய் வெண்மை
சேர்ந்திட தோல்சுருங்க
நகையிலா முகத்த னானேன்!
நடைப்பிணமாகிப் போனேன்!

நலன்புரி நிலையம் தன்னில்
நலமிலா நலத்தி னோடு
உளம்மிக வருந்தி நல்ல
உணவுக்கும் வழியே யின்றி
அழுகையோ டிருக்கும் என்னை
அன்புடன் பெற்றெ டுத்த
மழலைகள் கூட முற்றாய்
மறந்ததேன் தெரிய வில்லை!

வீரகேசரி 2009

தலைவியை நோவேனோ?

‘யாழ் மண்’ தனை விடுத்தும்
‘யான்ஓயா’ எல்லையிலோர்
பாழ்பட்ட தொழிலைத்தான்
பார்க்கின்றேன் நிறைவில்லை!

வருமானம் வந்திடினும்
வாழ்வினிலே மகிழ்வில்லை
திருமதியும் மழலைகளும்
தெரியாத தொலைதூரம்!

கடற்றொழில் சேர் அதிகாரி
பதவிதரும் கௌரவத்தில்
நடமாடித் திரிகின்றேன்!
நான்கைந்து ஆண்டுகளாய்!

பாரிலெந்தன் இனசனத்தைப்
பார்த்திடவும் முடிவியவில்லை!
ஊரினிலே நலன் தீதில்
உதவிடவும் முடியவில்லை!

அன்புடைய மழலைகளை
அருகிருந்து அரவணைக்க
என் மனைவி அயல்துயில
என்னாலே இயல வில்லை!

திங்களது தவறாமல்
தேடிவிட்ட சம்பளத்தை
இங்கிருந்து காசோலை
எடுத்தேநான் அனுப்புகின்றேன்!

‘தைப்பொங்கல்’ தினத்துக்கும்
தவறாமல் ‘சித்தி ரை’க்கும்
‘தீபாவளிப் பண்டிகை’ க்கும்
திருப்பயணம் தொடர்கிறது!

எப்போதென் இன்னல் நிலை
இது தீர்ந்து களிப்பேனோ?
அப்போழ்து வரும் வரைக்கும்
‘அலி’ யாரின் கடைச்சோறு!

‘எம்.பி’க்கும் போன திங்கள்
எழுதியுள்ளேன் ஓர் அஞ்சல்
தம்பியென்ன செய் வானோ?
தலைவிதியை நோவேனோ?

சுடர் ஒளி 2004

கடமைக்கு போட்ட முழுக்கு

புதியநட் சத்திரத்து புகலரிய “ஹோட்டலு” க்கு
போனேனே வேலையதுபார்க்க - கையில்
பொருள், பண்டம், காசதனைச் சேர்க்க!

சாப்பாடு தங்குமிடம் சகலதுமே கிடைக்குமென
ஏற்பாடு செய்தவரும் செப்ப! - நான்
எழிலான கடமைக்கு ஒப்ப!

மின்சாரம் துண்டிப்பால் மின் விசிறி செயலிழக்க
சம்சார மாகிவிடும் நுளம்பு! - இது
சரசமிட்டு விடியும் வரை குறும்பு!

அதிகாலை நாலரைக்கு ஆம், கண்கள் விழித்திடுவேன்
பதிவேட்டுக் கடமையது முடிய! - நேரம்
பத்தரைக்கு மேலாகும் சரிய!

செய்யவழி வேறில்லை! சேயிழையின் அருகினிலே
ஐயையோ நான்துயில்வ தெப்போ? - நான்
ஆண்டவனை மறந்திட்ட தப்போ?

காசினிலே மேலான ஆசைவைத்த நிர்வாகி
கடுகடுத்தார்! அது எனக்கு இழுக்கு! - உடன்
கடமைக்கு போட்டேனே முழுக்கு!

பிராமணன் காசாப்புக் கடையினிலே பணிபுரிதல்
பிரச்சினைக்கு வழிகோலும் தம்பி! எனக்கு
பதவியொன்று தருவாரா “எம்.பீ.?”

நவமணி 2007

முடியுமே உனது வாழ்வு

பாடுந் பட்டுச் சேர்க்கும்
பணத்தினைக் குடித்த ழித்துக்
கேடுந் கெட்டுப் போனால்
கீழ்நிலை உனையே சேரும்!
ஈடுதான் இல்லா அன்பு
ஈய்ந்திடும் மனைவி மக்கள்
மாடுபோல் உனைம திப்பார்!
மற்றவர் நகுவார் கண்டு!

குடியினால் வீணாய்க் காசைக்
குலைப்பதன் பெறுபே றாக,
வடிவுறு உனது தேகம்
வாதையும் காண நேரும்!
படிப்படி யாகக் கண்கள்
பார்வையை இழந்து கொள்ளும்!
முடிவில்நீ நோய்வாய்ப் பட்டு
முடியுமே உனது வாழ்வு!

பற்றுடன் அயலிருந்து
பரிஷுடன் நீகை தொட்டு
மற்றவர் காணக் கட்டும்
மனைவியின் தாலி தன்னை
விற்றிடும் மனித னாவாய்!
வீதியே உனக்கு வீடு!
கற்றுநீ இருந்து சும்மா
கஞ்சலாய் ஆன தென்ன?

சூடாமணி 2001

அப்பலவாணர் கௌரிதாசன்

திருகோணமலை மாவட்டம் கிண்ணியா நகரசபை மருங்கிலுள்ள ஆலங்கேணி கிழக்கிணைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட அம்பலவாணர் கௌரிதாசன் நாடறிந்த நல்ல கவிஞர். எழுபதுகளில் எழுத்துலகில் காலடி பதித்த இவரது கவிதை “பற்றுக்கள்” என்ற தலைப்பில் “சுடர்” சஞ்சிகையிலும், “எதைப்பாடுவேன்!” என்ற தலைப்பில் “சிந்தாமணி” வார இதழிலும் பிரசுரமாகி மரபுக்கவிஞர் என்ற மகுடத்தினை வழங்கியது. தீவிரமான தேடலும், தொடர்ச்சியான வாசிப்புப் பழக்கமும் குறுகிய காலத்தில் முன்னேற்றப் படைகளில் இவரை ஏற்றி வைத்தது. பிரதேசம், மாவட்டம், மாகாணம், தேசியம், சர்வதேசம் என்று பங்கேற்ற கவிதைப் போட்டிகளில் பல்வேறு பரிசுகளையும், விருதுகளையும் இவர் வென்றுள்ளார். இலங்கையில் வெளிவரும் வார நாளிதழ்களிலும், சஞ்சிகைகளிலும், சிற்றேடுகளிலும் இவரது இயற்கை, காதல், சமூகம், அரசியல், ஆன்மீகம் சார்ந்த கவிதைகள் அடிக்கடி வெளிவந்த வண்ணமுள்ளன. “மோகனமணாளன், ஆயிலியன், இரத்தின மைந்தன், தாமரைதாசன்” என்ற புனைபெயர்களில் அவ்வப்போது எழுதிவந்தாலும் இவரது இயற்பெயரான அ.கௌரிதாசன் என்ற பெயரே பலருக்கும் பரிச்சயமானது.

கவிஞர் எஸ்.ஞானராசா(அதிபர்)
B.Ed, SLPS - 1
தி/சிவசக்தி அ.த.க பாடசாலை
தம்பலகமம் மேற்கு

ISBN 978-955-4628-21-2

9 789554 628212